

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6732 *Llei orgànica 3/2013, de 20 de juny, de protecció de la salut de l'esportista i lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La promulgació de la Llei orgànica 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport, va suposar una fita fonamental en la història de la lluita contra el dopatge en el nostre ordenament jurídic. Aquesta norma contenia un complet sistema de disposicions que conceptuaven el dopatge com una xacra que afectava diversos béns jurídics dignes de protecció com ara la salut dels esportistes, el joc net en l'esport i la seva dimensió. Aquesta norma també contenia importants disposicions relacionades amb la protecció de la salut, que ara el legislador entén que s'han de reforçar, aprofundint en la línia iniciada a la norma anterior. L'evolució de les pràctiques detectades en matèria de dopatge ha fet necessari introduir un conjunt de modificacions de tipus legal que garanteixin els instruments necessaris per combatre de la manera més eficaç possible aquesta xacra que afecta el món de l'esport.

A aquesta circumstància, s'hi afegeix la dificultat a l'hora de poder aplicar algunes de les disposicions que preveu la Llei, per la qual cosa es considera imprescindible avançar en la línia fixada, de manera que es pugui donar una resposta àgil a les noves circumstàncies pròpies d'un fenomen canviant i singularment greu, com el que regula aquesta norma.

Així mateix, les modificacions successives que hi ha hagut en aquest aspecte des de l'àmbit internacional, amb el qual Espanya ha assumit un alt compromís en la lluita contra el dopatge i que es va traduir, entre altres aspectes, en la ratificació, pocs mesos després de la promulgació de la Llei, de la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport de la UNESCO, feien ineludible abordar aquestes reformes. Així, aquest text imposa als estats que l'hagin ratificat una sèrie d'obligacions en matèria de lluita contra el dopatge, entre les quals no és la menys important aquella que obliga els estats membres a garantir l'eficàcia del Codi Mundial Antidopatge. Aquest text és el resultat de la tasca de l'Agència Mundial Antidopatge, així com una manifestació del compromís dels signataris de la Convenció per ser participants en el procés constant d'harmonització i internacionalització de la normativa de lluita contra el dopatge.

L'última modificació del Codi Mundial Antidopatge va tenir lloc el gener de 2009 i, des d'aquella data, s'havien fet paleses determinades incongruències entre la normativa espanyola i les noves disposicions del Codi. En conseqüència, a més dels motius abans exposats, l'obligada adaptació de la normativa espanyola al Codi Mundial Antidopatge va derivar en la necessitat d'adoptar mesures de caràcter legislatiu que pal·liessin aquesta situació.

D'aquesta manera, aquest text té en compte una nova regulació íntegra del marc jurídic aplicable a la protecció de la salut i a la lluita contra el dopatge en l'activitat

esportiva, i recalca la importància d'establir un acabat sistema de protecció de la salut que beneficiï, des de tots els punts de vista, els principals receptors d'aquesta norma, que són les persones que exerceixen qualsevol activitat esportiva.

Seguint aquest argument, aquesta Llei excedeix de molt el que seria una simple norma antidopatge. Contràriament, la intenció del legislador és incloure un potent sistema de protecció de la salut per a qui efectui qualsevol activitat esportiva, amb especial atenció al grau d'exigència física i, per tant, al risc que derivi de l'activitat esportiva en qüestió, així com en els casos en què hi participin menors d'edat.

De la mateixa manera, la nova Llei intenta configurar el dopatge des d'una perspectiva integral i com un element més dins el sistema de protecció de la salut dels esportistes, i també com una xacra que afecta la protecció de la salut dels esportistes, el joc net en l'esport i la mateixa dimensió ètica de l'esport. Aquesta idea es pot considerar un element essencial que inspira la nova regulació, en la qual els aspectes relacionats amb la lluita contra el dopatge són importants, però no més que els que afecten la salut dels esportistes, la prevenció dels riscos que pugui suposar l'exercici de l'activitat esportiva i l'establiment de mesures positives d'acció dels poders públics que permetin aconseguir que la pràctica esportiva es dugui a terme en condicions idònies.

II

La nova norma conté criteris clars per permetre als responsables de la lluita contra el dopatge dirigir els esforços als grups esportius de més risc. No es tracta, per tant, d'una qüestió merament quantitativa, sinó qualitativa. En la lluita contra el dopatge els èxits no sorgeixen de la realització d'un elevat nombre de controls, sinó de la correcta planificació i execució d'aquells. Per això, no és tan important l'amplitud de la població potencialment subjecta a controls, com la correcta selecció dels destinataris d'aquests controls.

En canvi, les mesures de protecció de la salut en l'esport tenen una vocació molt més general. Sens dubte, algunes mesures s'han d'adreçar només cap als grups de més risc, o bé per la intensitat de l'activitat esportiva en qüestió, o bé per la naturalesa dels esportistes que la practiquin, però el fet cert és que la norma conté un bon nombre de mesures que s'adrecen a la població que practica qualsevol mena d'activitat esportiva, sigui competitiva o per motius de pur oci o salut.

III

Dins l'articulat de la Llei, el títol I, que és el que estableix les disposicions generals, es divideix en dos capítols; el primer fa referència a l'àmbit d'aplicació de la Llei, i els seus dos aspectes més innovadors són el nou model de protecció de la salut i l'àmbit d'aplicació diferenciat de les mesures específiques aplicables a la salut i al dopatge. El primer capítol s'inicia amb la previsió de l'actuació dels poders públics en matèria de protecció de la salut en la pràctica esportiva i conté les definicions relatives a la protecció de la salut en l'esport, el dopatge en l'esport amb llicència esportiva i el dopatge en la pràctica esportiva general.

El capítol II s'ocupa de l'organització administrativa per a la protecció de la salut i la lluita contra el dopatge, i defineix les competències estatals, de les comunitats autònomes i d'altres entitats, en la protecció de la salut dels esportistes en general, i en el dopatge en particular, així com les competències atribuïdes a la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Pel que fa a la primera de les dues qüestions, la Llei insisteix en la necessitat que el sistema s'apliqui a través de la cooperació interadministrativa i amb les entitats privades que actuïn com a agents de l'activitat esportiva. Igualment, es reconeix i es respecta íntegrament el marc competencial propi de les comunitats autònomes, especialment en relació amb la lluita contra el dopatge en el marc de l'esport federat autonòmic.

Pel que fa a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, la nova norma li atribueix el protagonisme màxim respecte als subjectes inclosos en el seu àmbit d'aplicació, no només en l'aspecte tècnic, com fins ara, sinó pel que fa a la planificació i la

realització dels controls, a diferència del sistema anterior. En conseqüència, la tramitació dels procediments sancionadors passa a ser assumida per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i s'enforteix el règim d'independència de l'organisme públic, veritable garantia jurídica per als interessats en relació amb l'actuació de l'Agència en els procediments sancionadors.

El nou sistema presenta una característica d'actuació administrativa única, que resideix en un sol organisme públic, la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que aglutina al seu si totes les competències que el sistema anterior repartia entre diferents entitats, cosa que ha de contribuir a evitar possibles disfuncions i ha d'ajudar a l'establiment d'una sèrie de criteris d'interpretació de la norma que siguin homogenis i constants i que contribueixin a enfortir la seguretat jurídica en la lluita contra el dopatge.

D'aquesta manera, l'Agència passa a assumir les competències que el Consell Superior d'Esports exercia en relació amb la protecció de la salut dels esportistes. Aquesta mesura suposa un notable enfortiment de la nova Agència en tots els aspectes i l'ha de convertir, una vegada es produeixi l'assumpció de les noves funcions amb l'entrada en vigor d'aquesta norma, en el referent fonamental de la protecció de la salut en l'activitat esportiva.

Així mateix, es preveu que l'Agència pugui assumir les competències sancionadores pròpies de les comunitats autònomes en els casos en què aquestes ho decideixin, amb la conclusió prèvia del conveni de col·laboració corresponent, i es té en compte que entre els òrgans de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport hi hagi un òrgan de coordinació amb les comunitats autònomes i que aquesta participació s'estengui als esportistes a través d'un òrgan específic en la seva estructura. Finalment, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport segueix sent l'òrgan encarregat de la col·laboració amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat i amb el poder judicial.

IV

El títol II de la Llei és el més extens i s'estructura en quatre capítols, el primer dels quals es dedica al dopatge.

És important destacar que una de les preocupacions essencials del legislador ha estat recollir els compromisos internacionals assumits per Espanya, i també satisfer les aspiracions legítimes dels esportistes, els quals tenen dret que es respectin els seus drets fonamentals i la seva dignitat. Per això, el sistema que conté la Llei intenta adaptar la legislació espanyola a les peculiars fórmules de repressió del dopatge que conté el Codi Mundial Antidopatge, qüestió no sempre senzilla ja que es tracta d'una norma internacional d'estil anglosaxó i que parteix de certs principis diferents dels nostres, com és el cas del termini de la prescripció de vuit anys i altres de similars. I aquesta adaptació té lloc amb ple respecte dels drets fonamentals dels implicats en el sistema. És cert que l'establiment d'un sistema eficaç de prevenció del dopatge implica a vegades un notable sacrifici, però també ho és que la gravetat del fenomen combatut justifica aquests sacrificis, que en cap cas suposen l'afectació constitucional dels drets dels subjectes de l'esport. Per tots aquests motius, el Codi Mundial Antidopatge s'ha de configurar com un element central d'interpretació de les normes de la Llei que s'ocupen d'aquesta qüestió, de manera que els dubtes que la seva aplicació pugui plantejar s'han de decidir tenint en compte els preceptes, els comentaris i els principis del Codi.

Pel que fa al contingut específic d'aquest capítol, el primer que cal destacar-ne és l'àmbit d'aplicació, que afecta els esportistes amb llicència estatal o autonòmica homologada que participin en competicions oficials d'àmbit estatal, el que es denomina l'entorn de l'esportista i els esportistes estrangers que es trobin a Espanya en determinats casos. Una novetat interessant és la que inclou els esportistes que hagin estat en possessió de la llicència i no ho estiguin en el moment d'iniciar-se el procediment sancionador i aquells que hagin simulat haver deixat la pràctica esportiva sense haver-ho fet en realitat.

Es defineixen els tipus de controls, en competició o fora de competició i, dins d'aquests últims, els controls de sorpresa o amb cita prèvia.

La Llei també inclou altres obligacions clàssiques en aquesta matèria, com les que s'imposen en matèria de localització habitual dels esportistes i en matèria de comunicació dels tractaments mèdics que segueixin en el moment de sotmetre's a un control de dopatge. A més, s'estableix la possibilitat de fer controls als esportistes amb llicència estrangera que es trobin a Espanya, preveu els controls que es realitzin en les competicions internacionals que se celebrin al nostre país, així com els que puguin fer les organitzacions internacionals antidopatge a esportistes amb llicència espanyola.

La secció 2a inclou novetats significatives. En primer lloc, recollint l'experiència acumulada en els últims anys, s'adapta l'exigència que els controls de dopatge es realitzin sota la responsabilitat d'un metge, ell mateix o un altre tipus de personal sanitari degudament habilitat, per limitar-ho als casos en què la seva presència es consideri imprescindible per l'existència de determinats tipus d'actes mèdics, com serien els controls de dopatge que consisteixin en l'extracció de sang de l'esportista. No estan subjectes a la mateixa obligació, per tant, els controls que consisteixin simplement en la presa de mostres d'orina dels esportistes. La mateixa naturalesa de l'acte en qüestió no exigeix la presència d'aquest tipus de persones i, per tant, ho pot dur a terme personal degudament habilitat encara que no tingui la condició abans exposada. No obstant això, amb la finalitat que tot el personal habilitat estigui subjecte al mateix tipus d'obligacions professionals, pel que fa al deure de guardar sigil de qualsevol informació o dada que puguin conèixer en l'exercici de les seves funcions, s'estableix una obligació específica de guardar el secret d'aquestes informacions i un règim sancionador per als casos d'infracció d'aquesta obligació.

En segon lloc, la Llei determina que la franja horària en què no es poden fer controls està compresa entre les onze de la nit i les sis del matí. Aquesta mesura contribueix a reforçar la seguretat jurídica i a garantir el degut descans nocturn i la intimitat dels esportistes. Ara bé, en línia amb el que disposa el Codi Mundial Antidopatge, la norma no pot ser tan rígida que no permeti alterar aquest règim en casos excepcionals. Per aquest motiu, d'acord amb el Codi i amb les degudes garanties, és possible la realització de controls fora d'aquest horari en casos degudament justificats, de manera que aquesta justificació, juntament amb el principi de proporcionalitat d'aquesta mesura, ha de suposar una adequada coordinació entre la protecció dels drets legítims dels esportistes i la necessària eficàcia de les normes jurídiques de lluita contra el dopatge.

Finalment, dins les obligacions principals que afecten els esportistes, s'hi inclou, de manera taxativa, l'obligació de sotmetre's als controls. Aquesta obligació, tanmateix, no està exempta de drets, ja que els esportistes tenen dret a rebre la notificació del control, a ser informats dels drets i les obligacions que els corresponguin, dels tràmits essencials del procediment i del dret a la protecció de dades. Aquests drets són un element fonamental del sistema que estableix la Llei i la mateixa Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de vetllar perquè en qualsevol cas siguin degudament atesos.

Pel que fa a les obligacions accessòries, la més important és la relativa al llibre registre de tractaments mèdics, que es manté com una garantia per a l'esportista i per als professionals sanitaris que l'assisteixen habitualment.

Aquesta secció finalitza amb la regulació de les autoritzacions d'ús terapèutic, pel que fa a les quals es manté un sistema que ha de permetre a l'esportista, que gaudeixi d'una autorització d'aquesta naturalesa, quedar exempt de la responsabilitat disciplinària relativa a la utilització dels productes dopants perquè hi estigui degudament autoritzat. La Llei, igualment, estableix un sistema de comunicació per assegurar la deguda coordinació de les diferents organitzacions antidopatge, competents per atorgar-les.

La secció 3a regula tres qüestions essencials. La primera és la que es refereix a la definició dels controls de salut i als controls de dopatge i tracta de diferenciar nítidament ambdues figures per tal d'evitar la confusió que algunes normes havien generat.

En segon lloc, aquesta secció conté, tant la planificació dels controls com la definició de les competències per a la realització dels mateixos controls. De manera congruent

amb l'atribució de la competència sancionadora, amb caràcter general, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport estableix que correspon a aquest organisme públic la realització de la planificació i l'execució dels controls.

La norma conté elements que permetran a l'Agència adaptar la planificació a les circumstàncies que es donen en cadascuna de les modalitats esportives i tenint en compte el tipus de competicions per a les quals es preparin els esportistes que les practiquin. Es preveu la col·laboració de les federacions esportives en l'elaboració de la planificació, però no en la seva definició i coneixement posterior i s'estableix un mecanisme de cooperació amb el Consell Superior d'Esports per tal d'aconseguir la màxima eficàcia en aquesta tasca.

Una altra novetat que conté la Llei en aquest punt és la possibilitat que el director de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugui ordenar controls específics, fora de la planificació, a esportistes que tinguin llicència estatal. La planificació ha de ser secreta i no pot ser publicada ni divulgar-se; la vulneració d'aquesta obligació constituïria una infracció objecta de sanció de conformitat amb la Llei.

V

El capítol II d'aquest títol II és el més extens de la Llei i el que es refereix al règim sancionador en matèria de dopatge. Consta de tres seccions; la primera es refereix a la responsabilitat de l'esportista, als tipus infractors, a les sancions i al règim de determinació de la responsabilitat, i constitueix el veritable nucli sancionador de la Llei. Entre les novetats més importants cal destacar, en primer lloc, la correcció del règim de subjecció a les responsabilitats descrites a la Llei, tant de l'esportista, com del seu entorn.

En segon lloc, s'estableix la tipificació de les infraccions en matèria de dopatge, de manera que siguin ajustades al que estableix el Codi Mundial Antidopatge. En aquest punt específic era procedent, en línia amb la posició del Consell d'Estat, millorar la redacció dels tipus infractors especialment pel que fa a dues matèries, les temptatives, que ara es descriuen de manera sistemàtica, i la presència de criteris de valoració de la prova dins la definició dels tipus infractors. En aquest aspecte, s'ha fet un esforç perquè aquesta circumstància no es produeixi en relació amb les infraccions molt greus, tot i que en relació amb la infracció corresponent a la presència de substàncies específiques, a la utilització, ús o consum d'aquestes substàncies, o a la seva possessió, la demostració de determinats aspectes per part de l'esportista es configura, de conformitat amb el que disposa el Codi Mundial Antidopatge, com un element diferenciador amb les infraccions molt greus. A més, com a novetat afegida, s'inclou un nou tipus infractor, per incompliment de les obligacions relacionades amb la confidencialitat de la planificació.

Pel que fa al règim de sancions, cal diferenciar les que s'imposen als esportistes i les que s'imposen a l'entorn de l'esportista. Pel que fa a les primeres, se suavitzava lleugerament el règim corresponent a la primera infracció, mentre que s'endureix respecte a la segona infracció i posteriors. Un dels problemes que presentava l'adequació del règim sancionador que conté el Codi Mundial Antidopatge era, precisament, la complexitat del precepte que havia de regular el règim sancionador, en cas de segona infracció o posteriors. Aquesta complexitat, destacada pel Consell d'Estat, ha fet que s'opti per remetre la qüestió als criteris que conté el Codi Mundial Antidopatge, amb la finalitat de no fer que el text de la Llei sigui més difícil d'entendre. Aquesta remissió es complementa amb la presència d'un quadre il·lustratiu que conté l'annex II de la Llei i que permet als òrgans sancionadors aplicar adequadament aquest sistema tan complex.

Pel que fa a les sancions imposades a l'entorn de l'esportista, o bé als clubs i equips esportius, o bé als tècnics, jutges, àrbitres, directius o la resta del personal de les entitats esportives, o bé als metges i el personal sanitari de les entitats esportives, es produeix un enduriment de les sancions pecuniàries i una adaptació en relació amb la suspensió de la llicència al que estableix la normativa internacional. S'afegeix una disposició específica per a les persones que cometin les infraccions tipificades a la Llei sense disposar de llicència federativa o habilitació equivalent i s'estableixen mesures afegides a les habituals, considerant que, els qui, estant en aquest cas, cometin infraccions molt greus

incoren en un supòsit de transgressió de la bona fe contractual i que, en aquests casos, és possible donar trasllat als col·legis professionals corresponents, a l'efecte corresponent.

L'article 27 conté una nova redacció dels criteris per a la imposició de les sancions en matèria de dopatge. Sistematitzant els preceptes del Codi Mundial Antidopatge, s'estableixen una sèrie de criteris generals clàssics en el dret administratiu sancionador, criteris que es complementen per l'existència de circumstàncies eximentes, de circumstàncies atenuants i de circumstàncies agreujants de la responsabilitat disciplinària, i la norma estableix les conseqüències sancionadores de l'aplicació de cadascuna d'aquestes. A més, la Llei diferencia dos conceptes, respecte dels quals s'havia generat una certa confusió i així considera circumstància agreujant la reiteració de les conductes que impliquin la infracció de les normes antidopatge, mentre que considera reincidència la comissió d'una segona o ulterior infracció en el termini de vuit anys, i preveu conseqüències sancionadores diferents per a cadascun dels casos.

D'altra banda, tenint en compte les exigències derivades de l'eficàcia de la lluita contra el dopatge, la Llei també conté disposicions relatives a la imposició de sancions pecuniàries i a l'anul·lació de resultats. En aquest últim punt s'inclou la possibilitat d'anul·lar els resultats de les competicions, fins i tot en els casos en què la conducta descrita en el tipus infractor no hagi de comportar la sanció corresponent, ja que es considera que la realització de la conducta ha pogut influir en el resultat de les competicions. Es tracta d'una mesura de justícia, aliena a qualsevol mena de sanció i que tracta de vetllar per la puresa del resultat de les competicions esportives.

Com a conseqüència pròpia de les sancions, s'estableix una regla específica per recordar que la imposició de qualsevol sanció de les que preveu aquesta Llei constitueix un supòsit d'impossibilitat per obtenir o exercir els drets derivats de la llicència esportiva.

La Llei aplica el sistema de reconeixement mutu de resolucions que estableix el Codi Mundial Antidopatge, amb la novetat, en aquest punt, de la possibilitat que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugui no reconèixer aquestes resolucions quan siguin contràries als principis del Codi Mundial Antidopatge o quan s'hagin dictat per òrgan incompetent. De la mateixa manera es produeix una remissió a l'article 955 de la Llei d'enjudiciament civil pel que fa al reconeixement i l'execució de sentències i laudes arbitrals estrangers. Finalment, s'estableix una regla llargament sol·licitada al legislador que és la possibilitat de privació del suport financer o de les ajudes públiques relacionades amb l'activitat esportiva dels infractors.

Dins aquesta secció hi ha una altra de les novetats rellevants d'aquesta norma, a l'article 33, que sota la rúbrica de col·laboració amb les autoritats judicials, dissenya un sistema de col·laboració entre les autoritats judicials, competents per instruir els procediments penals derivats de la possible comissió del delictes que estableix l'article 361 bis del Codi penal i les autoritats administratives encarregades de la tramitació dels procediments sancionadors en matèria de dopatge.

Encara que els supòsits en què hi pot haver identitat de fonament entre el tipus penal i el tipus sancionador administratiu es limiten als casos d'administració o tràfic de substàncies o mètodes prohibits, calia establir un sistema que aconseguís dos efectes fonamentals: l'adequat respecte del principi *ne bis in idem* i la preferència de la jurisdicció penal per un costat, i la consecució de l'efecte exigít pel Codi Mundial Antidopatge perquè, sigui quina sigui l'autoritat que sancioni la comissió d'una infracció en matèria de dopatge de les descrites en el Codi, es produeixin les conseqüències que aquest estableix. Per aconseguir aquests dos objectius, la Llei dissenya un sistema en què, amb ple respecte a la independència judicial, es concedeix al jutge d'instrucció la possibilitat de sol·licitar a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'emissió d'un dictamen en què informi sobre la possible existència de perill per a la vida o la salut dels esportistes als quals s'hagi administrat o proporcionat les substàncies o els mètodes prohibits. Aquest és, precisament, l'element diferencial entre el tipus penal i el tipus infractor en aquests casos. Una vegada emès l'informe, el jutge d'instrucció pot decidir si és procedent continuar o no la instrucció del procediment penal. Si decideix que no és procedent

continuar, l'Administració queda vinculada pels fets declarats provats en l'acta de sobreseïment lliure, a l'efecte de continuar els procediments sancionadors.

A més, pot sol·licitar al jutge d'instrucció, en qualsevol moment, que li proporcioni els elements de prova, que constin a les actuacions, que puguin ser necessaris per a la tramitació dels procediments sancionadors. No obstant això, l'atorgament d'aquestes proves per part de l'autoritat judicial s'ha de fer de manera motivada i prèvia ponderació del principi de proporcionalitat, per respectar adequadament els pronunciaments del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem en aquest punt.

En cas que el jutge consideri que ha de continuar la tramitació del procés penal, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport està obligada a suspendre la tramitació dels procediments sancionadors en què aprecii identitat de subjecte, fet i fonament. No obstant això, abans d'adoptar la suspensió d'aquests procediments, l'Agència pot procedir a acordar la suspensió de la llicència federativa de les persones contra les quals s'adreci el procediment penal, prèvia audiència de l'interessat i, si s'escau, de conformitat amb les normes internacionals i de la mateixa Llei que regulen la matèria. Aquesta mesura està justificada pel fet que el mateix jutge instructor consideri que ha de continuar la tramitació del procés penal perquè hi ha indicis de l'existència del delictes.

Finalment, s'estableix la possibilitat que l'autoritat judicial pugui acordar, d'ofici o a instàncies de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, la deducció del tant de culpa corresponent, si aprecia la possible existència d'infraccions administratives en matèria de dopatge.

D'altra banda, per aconseguir l'efecte que exigeix el Codi Mundial Antidopatge, s'estableix que la condemna per la comissió del delictes que estableix l'article 361 bis del Codi penal suposa de manera automàtica, com a conseqüència associada al delictes, la impossibilitat d'exercir els drets derivats de la llicència federativa, per un període equivalent al que resultaria si el que s'hagués comès fos una simple infracció administrativa.

Pel que fa al procediment per a la imposició de sancions en matèria de dopatge, es preveu una nova definició de la competència per tramitar els procediments disciplinaris. Per permetre una adequada coordinació amb les normes internacionals pròpies de les organitzacions esportives d'àmbit internacional, s'estableix una clara distinció entre els esportistes subjectes a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i els esportistes oficialment qualificats per les federacions o organitzacions internacionals com a esportistes de nivell internacional. Pel que fa a aquests últims, l'Agència no té competències sancionadores, ja que aquesta correspon, o bé a les federacions internacionals o bé a les federacions espanyoles, en cas que l'Agència no hagi subscrit el conveni corresponent amb les primeres.

Aquest sistema, similar al de països com la Gran Bretanya, es determina de conformitat amb el que estableixin les federacions internacionals i està establert per tal de no imposar regles de competència a les federacions internacionals i de permetre que siguin aquestes les que, en definitiva, estableixin el seu propi sistema. A més, en aquest últim cas, la normativa aplicable serà la pròpia de les federacions internacionals corresponents, normalment el Codi Mundial Antidopatge.

Pel que fa al procediment pròpiament dit, a més de les mesures provisionals a què es refereix l'article 38, s'estableix un procediment específic en què es produeixen diverses novetats. La primera d'aquestes novetats està relacionada amb la millora del sistema d'iniciació dels procediments sancionadors. S'hi han d'afegir elements com ara una nova configuració del sistema de prova, més adaptada a l'ordenament jurídic espanyol, una adequada qualificació de la responsabilitat disciplinària, que s'ha d'allunyar dels pronunciaments doctrinals que intenten considerar-la com una responsabilitat objectiva, i l'establiment de determinades presumpcions, que estableix el Codi Mundial Antidopatge, que tenen com a finalitat garantir l'eficàcia del sistema de lluita contra el dopatge.

Pel que fa a la secció 3a, aquesta conté les regles relacionades amb el recurs administratiu especial en matèria de dopatge en l'esport. Es tracta d'un recurs d'alçada

impropi que s'ha de tramitar davant el nou Tribunal Administratiu de l'Esport. Les novetats més significatives, pel que fa al recurs, es refereixen a la major precisió pel que fa a les resolucions objecte de recurs i al compliment de les exigències que, en relació amb la legitimació per recórrer, estableix la mateixa norma de l'Agència Mundial Antidopatge.

VI

El capítol III del títol II es refereix al sistema de protecció de la salut i, entre altres aspectes, articula un marc de col·laboració amb les comunitats autònomes per facilitar una aplicació pràctica eficaç del model de protecció de la salut dels esportistes.

Constitueixen elements fonamentals del nou model de protecció de la salut en l'esport mesures com l'establiment d'un sistema de reconeixements mèdics, més intenses com més exigent sigui l'activitat física a realitzar; l'obligació que els establiments relacionats amb la pràctica esportiva més exigent disposin de mitjans de lluita contra les malalties cardiorespiratòries agudes; l'establiment d'un sistema de targeta de salut dels esportistes d'alt nivell o de caràcter professional, o les noves mesures de protecció de la salut quan es finalitza l'activitat esportiva.

Totes aquestes mesures específiques es complementen amb l'establiment d'un pla de suport a la salut en l'àmbit de l'activitat esportiva que determini els riscos comuns i específics, així com les mesures de prevenció, conservació i recuperació que puguin ser necessàries en funció dels riscos detectats en els esportistes.

Finalment, la Llei estableix un sistema reforçat de recerca especialitzada en matèria de protecció de la salut, tant en els aspectes mèdics purament preventius, com pel que fa a la necessitat de disposar de mitjans adequats de prevenció i detecció del dopatge.

Totes aquestes noves iniciatives són atribuïdes a la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

El capítol IV recull mesures específiques de protecció de les dades sensibles que puguin quedar afectades per les actuacions en matèria de protecció de la salut i de dopatge. No es contenen excessives novetats respecte al que estableixen les normes anteriors, encara que sí que hi té lloc una millora tècnica en la redacció.

VII

El títol III s'ocupa de les polítiques públiques de control i supervisió dels productes susceptibles de produir dopatge. Diferencia dos capítols, el primer titulat mesures de control i supervisió de productes, medicaments i complementos nutricionals, en què s'estableixen mesures específiques que tenen com a finalitat garantir el control adequat per part de les autoritats públiques dels productes susceptibles de produir dopatge en l'esport. Aquestes mesures contribueixen a conèixer els productes dopants de què disposen les entitats esportives, així com el cicle productiu i de distribució d'aquest tipus de productes fabricats a Espanya. Aquestes mesures es complementen amb la potestat que s'atribueix a certes entitats d'inspeccionar les farmàcies o altres llocs on puguin haver-hi les substàncies prohibides incloent-hi, finalment, la possibilitat de decomissar els productes, les substàncies i els instruments que es fan servir o que es puguin utilitzar amb la finalitat de causar dopatge.

El capítol II es refereix a les condicions d'utilització d'aquest tipus de productes, pel que fa a la comercialització i la utilització de productes nutricionals, i estableix mecanismes d'informació i declaració d'aquests productes reproduint la prohibició específica de comercialització d'aquests productes en establiments dedicats a activitats esportives, regulant-ne la venda a través de sistemes electrònics i establint, finalment, les sancions als professionals sanitaris, o d'una altra índole, en activitats de dopatge en l'esport, respecte a persones que no tinguin llicència esportiva.

VIII

La Llei es completa amb quatre disposicions addicionals que qualifiquen l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport com l'organització nacional antidopatge, preveuen l'adaptació d'estatuts i reglaments federatius, estableixen el canvi de denominació de l'Agència i suprimeixen i ajusten les referències normatives del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals, després de la creació del Tribunal Administratiu de l'Esport; tres disposicions transitòries, relatives als procediments disciplinaris en curs i a les habilitacions per als controls de dopatge; una disposició derogatòria; i sis disposicions finals que es refereixen a l'habilitació competencial, a la descripció dels preceptes orgànics de la Llei, al desplegament reglamentari de la norma, a la possibilitat de modificar els annexos per ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, a la creació del Tribunal Administratiu de l'Esport, amb modificació de l'article 84 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, a la modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, a la derogació de determinats preceptes de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana, i a l'entrada en vigor de la Llei.

Finalment, s'afegeix un annex de definicions, que és obligatori, segons estableix el Codi Mundial Antidopatge i, en què les definicions s'han adaptat a la nostra normativa jurídica, així com el quadre il·lustratiu a què es refereix l'article 28 de la Llei, en què es detallen les sancions que s'han d'imposar com a conseqüència de la comissió d'una segona infracció en matèria de dopatge.

IX

En definitiva, aquesta nova Llei constitueix un intent de modernitzar la regulació anterior, per tal de permetre que el nostre ordenament jurídic s'adapti íntegrament a les normes internacionals de lluita contra el dopatge, i representa un avenç notable en la concepció de la protecció de la salut dels esportistes, element fonamental pel qual estan obligats a vetllar tots els poders públics.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació de la Llei

Article 1. *Àmbit d'aplicació i objecte d'aquesta Llei.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és establir un marc general de prevenció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'àmbit de la pràctica esportiva, en particular en l'àmbit de l'esport organitzat o amb llicència esportiva, en consonància amb els compromisos internacionals assumits per Espanya, amb el propòsit d'establir un entorn en què predominin el joc net, la superació personal i la realització saludable de l'esport.

2. Aquesta Llei és aplicable a la pràctica esportiva general. No obstant això, el que disposen els capítols I i II del títol II només és aplicable als esportistes que es defineixen a l'article 10.1 d'aquesta Llei.

3. Els esportistes qualificats oficialment de nivell internacional o que participin en competicions internacionals estan sotmesos a les normes i els procediments de la federació internacional corresponent i de l'Agència Mundial Antidopatge, incloent-hi els relatius al passaport biològic, si n'hi ha. Això s'entén sens perjudici de la possibilitat de sotmetre'ls a controls de conformitat amb el que disposa el capítol I del títol II d'aquesta Llei. La definició d'esportista de nivell internacional, la conté l'annex I d'aquesta Llei.

Article 2. Actuació dels poders públics en matèria de protecció de la salut en la pràctica esportiva general.

Els poders públics han d'establir, en l'àmbit de les seves competències respectives i tenint en compte el tipus de pràctica esportiva de què es tracti i les persones que hi participin, mesures sanitàries per prevenir el deteriorament de la salut amb motiu de la pràctica esportiva, la prevenció de lesions i les conseqüències perjudicials per a la salut que derivin d'una pràctica esportiva realitzada en condicions no idònies.

Article 3. Protecció de la salut en l'esport.

Es considera protecció de la salut en l'àmbit de l'esport el conjunt d'accions que els poders públics exigeixen, impulsen o realitzen, segons el seu àmbit de competències respectiu, per aconseguir que la pràctica esportiva es realitzi en les millors condicions per a la salut dels esportistes, i també perquè es previnguin les conseqüències perjudicials que puguin provenir de l'activitat esportiva, especialment, en l'esport d'alta competició.

Article 4. Definició del dopatge en l'esport amb llicència esportiva. La llista de substàncies i mètodes prohibits.

1. Es considera dopatge en l'àmbit de l'esport organitzat o amb llicència esportiva la realització per alguna de les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei d'alguna de les conductes que estableix l'article 22, interpretades amb un abast que s'estableix a l'annex de definicions d'aquesta Llei.

2. En el marc dels compromisos i les obligacions internacionals assumits per Espanya, i en particular de la Convenció Antidopatge de la UNESCO, el Consell Superior d'Esports ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», mitjançant una resolució de la seva presidència, la llista de substàncies i mètodes prohibits en l'esport. Aquesta publicació ha de tenir caràcter diari i s'ha de produir, en qualsevol cas, quan s'hi introdueixin canvis.

El Consell Superior d'Esports ha d'establir formes addicionals d'informació i de consulta de la llista de substàncies i mètodes prohibits mitjançant la seva inserció en pàgines digitals d'institucions i d'entitats relacionades amb l'esport, així com per qualsevol altre mitjà o suport que en faciliti el coneixement, la difusió i l'accessibilitat.

El Consell Superior d'Esports ha de vetllar específicament per la uniformitat a Espanya de les llistes procedents de les diferents instàncies internacionals i per la seguretat jurídica en l'establiment per a un mateix període d'una llista única.

Article 5. Dopatge en la pràctica esportiva general.

L'actuació dels poders públics en matèria de lluita contra el dopatge en la pràctica esportiva general es conforma per un conjunt d'accions tendents a conscienciar els que practiquen l'activitat esportiva dels perills per a la salut de la utilització de substàncies i mètodes prohibits, de la necessitat d'ajustar la pràctica esportiva a les mateixes capacitats i del compromís ètic en la pràctica esportiva.

CAPÍTOL II

De l'organització administrativa per a la protecció de la salut i la lluita contra el dopatge

Article 6. Competències estatals.

1. Correspon al Govern la formulació, l'impuls i la direcció d'una política eficaç contra el dopatge en els esportistes que disposin de llicència estatal en vigor o que, pel fet d'haver-ne tingut o de tenir expectatives de tenir-ne, es defineixen a l'article 10.1.

2. Correspon al Govern l'establiment de mesures de coordinació i cooperació amb la resta de poders públics per a la consecució d'una política eficaç de protecció de la salut en l'esport, de prevenció de les lesions associades a la pràctica esportiva i per a la minoració de les conseqüències perjudicials per a la salut derivada de la pràctica esportiva efectuada en condicions no idònies.

3. També correspon al Govern l'establiment d'un marc general de col·laboració amb les entitats esportives, per facilitar l'execució de les polítiques públiques en la matèria i coadjuvar en el compromís comú d'aconseguir un esport més saludable i amb més compromisos ètics.

Article 7. *L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport és una agència estatal de les que preveu la Llei 28/2006, de 18 de juliol d'agències estatals per a la millora de serveis públics, i es configura com l'organisme públic a través del qual es fan les polítiques estatals de protecció de la salut en l'esport i, entre altres i de manera especial, de lluita contra el dopatge i de recerca en ciències de l'esport.

2. Actua amb plena independència funcional quan estableix i executa mesures de control del dopatge sobre els esportistes esmentats a l'article 10.1, i no poden rebre ordres o instruccions de cap òrgan o autoritat en els processos de control del dopatge, i especialment en la instrucció i resolució dels procediments sancionadors la competència dels quals li estigui atribuïda. En aquest àmbit, correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establir la planificació, fer els controls i, si s'escau, tramitar i resoldre els expedients que derivin de les actuacions realitzades.

3. Les funcions, l'organització i els procediments d'actuació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport s'han de determinar en els seus estatuts, de conformitat amb el que preveu la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics.

En el seu òrgan col·legiat de direcció, hi han de participar, en qualsevol cas, els agents de l'esport i, dins d'aquests, específicament, les federacions esportives.

L'estructura de l'Agència ha de disposar d'un òrgan de participació dels representants dels esportistes.

4. En qualsevol cas, ha de disposar d'un òrgan de participació, coordinació i seguiment en el qual estiguin representats els òrgans i els organismes competents en matèria d'esport i salut de les comunitats autònomes.

5. En cas que hi hagi organismes encarregats de la lluita contra el dopatge en l'àmbit de les comunitats autònomes, s'ha de constituir al si de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport un òrgan de participació d'aquestes per a la informació, el debat i la cooperació en relació amb les polítiques públiques de l'Estat en matèria de dopatge.

6. Per a l'exercici de les funcions que li atribueixi el seu Estatut, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot formalitzar convenis o concerts amb qualssevol entitats públiques o privades, de conformitat amb el que estableix la legislació de contractes del sector públic.

7. En la condició d'organisme especialitzat en la recerca, el control i la realització de la política de dopatge l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, es configura com l'organisme públic estatal d'assessorament i col·laboració amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, amb la policia judicial i amb els altres poders públics amb competències relacionades amb el seu àmbit d'actuació i, a requeriment d'aquests, amb els jutges i tribunals.

8. Els membres dels òrgans esmentats en aquest article i de tots els altres que hi pugui haver al si de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport es designen de conformitat amb criteris de professionalitat i ampli reconeixement en el món de l'esport i de la lluita contra el dopatge, així com d'acord amb el principi de presència equilibrada de dones i homes, excepte per motius fonamentats objectivament i motivats degudament.

Article 8. *Comunitats autònomes.*

1. Correspon a les comunitats autònomes, de conformitat amb les seves lleis respectives, el desenvolupament de les seves polítiques en matèria de dopatge i de protecció de la salut dels esportistes amb llicència esportiva d'àmbit autonòmic o en competicions de competència autonòmica.

En qualsevol cas, la formulació d'aquestes polítiques s'ha de fer en el marc dels compromisos internacionals assumits per Espanya i en els tractats i convenis que siguin aplicables a Espanya.

En el cas de competicions esportives oficials d'àmbit estatal o de competicions esportives internacionals organitzades per un organisme olímpic o paralímpic o per les federacions esportives internacionals, les administracions autonòmiques poden realitzar materialment controls de dopatge amb la sol·licitud prèvia, instrumentada mitjançant un conveni subscrit amb anterioritat a aquesta sol·licitud, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o a les organitzacions o federacions internacionals responsables.

Les administracions autonòmiques únicament poden fer controls fora de competició a esportistes amb llicència estatal, amb llicència autonòmica diferent a la comunitat autònoma que exerceix el control o amb llicència internacional amb sol·licitud prèvia, instrumentada mitjançant un conveni subscrit amb anterioritat a aquesta sol·licitud, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o a les organitzacions o federacions autonòmiques o internacionals responsables.

2. Així mateix, les comunitats autònomes poden formular i executar polítiques de protecció de la salut dels esportistes en el marc de les mesures de cooperació i col·laboració acordades amb l'Administració General de l'Estat en els termes que assenyalen els articles precedents.

Article 9. *Competències de la resta de poders públics i entitats esportives.*

Independentment del que estableixen els articles anteriors, la resta d'administracions públiques competents i les entitats esportives de qualsevol ordre poden establir mesures de protecció de la salut, de lluita contra les lesions esportives i de reparació o recuperació de les seves conseqüències.

TÍTOL II

De la salut i del dopatge dels esportistes amb llicència esportiva

CAPÍTOL I

El dopatge en l'àmbit de l'esport amb llicència esportiva

Article 10. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquest capítol i del capítol II d'aquest títol s'estén als esportistes que estiguin en possessió de la llicència federativa estatal o autonòmica homologada, ho hagin estat amb caràcter previ o l'hagin sol·licitat, en l'àmbit objectiu que estableix l'apartat següent. També s'estén a les persones i entitats esmentades als articles 24, 25 i 26 d'aquesta Llei, així com als esportistes estrangers que, a l'empara del que disposa aquesta Llei, poden ser sotmesos a controls fora de competició.

En el cas dels esportistes que hagin estat en possessió d'una llicència federativa i no ho estiguin en el moment d'iniciar-se l'expedient sancionador de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei, se'ls aplica la mateixa Llei a l'efecte, si s'escau, d'establir la inhabilitació per aconseguir la llicència.

Aquesta aplicació està condicionada pel règim de prescripció de les infraccions i sancions que preveu aquesta Llei.

2. L'àmbit objectiu d'aplicació d'aquesta Llei, a l'efecte del dopatge en l'àmbit de l'esport amb llicència federativa estatal o autonòmica homologada està determinat per les

competicions esportives oficials, d'àmbit estatal, que organitzin entitats esportives en el marc de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.

Secció 1a Obligacions

Article 11. *Obligació de sotmetre's a controls de dopatge i de realització d'altres activitats materials per contribuir al control de dopatge.*

1. Tots els esportistes inclosos en l'aquest títol tenen obligació de sotmetre's, en competició i fora de competició, als controls que determinin l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o, quan correspongui, les federacions esportives espanyoles.

Els controls fora de competició es poden fer per sorpresa o amb cita prèvia. En el primer cas, l'obligació a què es refereix aquest article es refereix a sotmetre's als controls i, en el segon cas, a l'obligació de comparèixer i sotmetre's als controls.

L'abast i la forma de realització d'aquestes dues modalitats de control s'ha de determinar per reglament, i s'ha de fer amb una adequada conciliació dels drets fonamentals dels esportistes i de les necessitats materials de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, particularment, pel que fa a la realització de controls fora de competició.

La realització de controls amb cita prèvia afecta especialment els esportistes que formen part dels grups de seguiment a què es refereix l'annex I d'aquesta Llei.

2. L'obligació de sotmetre's als controls també afecta els esportistes als quals se'ls hagi suspès la llicència esportiva pel fet d'haver incorregut en una infracció de dopatge mentre estaven complint la sanció i, en qualsevol cas, amb caràcter previ a la rehabilitació de la llicència esportiva.

De conformitat amb el que disposa l'article 10.1 d'aquesta Llei, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot estendre aquesta obligació, mitjançant una resolució motivada, als esportistes que, tot i tenir llicència en un exercici i no haver-la renovat en el termini establert, hi hagi presumpció raonable que no han deixat la pràctica esportiva i poden intentar eludir la realització de controls de dopatge fora de competició fins a la renovació de la llicència.

3. Per a la realització i la màxima eficàcia possible dels controls a què es refereix l'apartat primer, els esportistes, els entrenadors federatius o personals, els equips i els clubs i els directius han de facilitar, en els termes que s'estableixin per reglament, les dades que permetin la localització habitual dels esportistes, de manera que es puguin realitzar, materialment, els controls de dopatge.

La norma reglamentària pot concretar aquesta obligació en funció de les característiques de la pràctica esportiva i, si s'escau, de la inclusió dels esportistes en els plans individuals de control d'àmbit estatal o internacional.

La informació sobre localització habitual dels esportistes s'ha de custodiar en un fitxer a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que pot cedir les dades dels esportistes inclosos en els plans de seguiment de les federacions internacionals a l'Agència Mundial Antidopatge per a l'exercici de les seves funcions, amb la justificació prèvia d'aquesta inclusió.

La cessió només es pot fer per a la planificació, coordinació o realització de controls, i ha de ser destruïda quan ja no sigui útil per a aquests fins i, en qualsevol cas, en els termes que preveu el capítol IV d'aquest títol.

En cas que un esportista sigui inclòs en un grup de seguiment per les federacions internacionals o per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, les declaracions fetes i incloses a la base de dades de l'Agència Mundial Antidopatge es consideren declaracions suficients a l'efecte del compliment de les obligacions de localització que preveu aquesta Llei quan l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugui tenir accés a aquestes dades.

4. Els esportistes, entrenadors, metges i altre personal sanitari, i també els directius de clubs i organitzacions esportives i altres persones de l'entorn de l'esportista han

d'indicar, en el moment en què aquells passin els controls de dopatge, els tractaments mèdics als quals estan sotmesos, els responsables dels tractaments i l'abast del tractament, llevat que els esportistes neguin l'autorització de manera expressa per a aquesta indicació.

5. Poden ser sotmesos a control en competició i fora de competició, els esportistes amb llicència no espanyola que participin en competicions estatals o internacionals que se celebrin a Espanya, o que es trobin en el territori espanyol. La tramitació dels expedients disciplinaris que puguin derivar-ne s'ha de fer en la forma que estableixi la normativa internacional corresponent. Així mateix, també poden ser sotmesos a controls fora de competició quan estiguin entrenant a Espanya, a instàncies de la federació o l'organisme internacional competent.

En qualsevol cas, els resultats dels controls de dopatge efectuats han de ser traslladats a la federació esportiva internacional corresponent i a l'Agència Mundial Antidopatge.

6. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot establir, en funció de la respectiva modalitat esportiva i del nivell esportiu dels esportistes, un grup de seguiment, les obligacions addicionals del qual són les que preveu aquesta Llei.

7. Els esportistes subjectes a aquesta Llei que es trobin a l'estranger poden ser sotmesos a controls de dopatge per agents habilitats per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, amb l'autorització prèvia de les autoritats nacionals antidopatge del país on es trobin.

Article 12. Controls de dopatge que s'han de fer en competicions internacionals que se celebrin a Espanya.

1. La responsabilitat de l'ordenació i realització de controls de dopatge en les competicions internacionals celebrades a Espanya correspon al Comitè Olímpic Internacional, a les federacions esportives o institucions internacionals que les organitzin o a les federacions en què aquestes deleguin l'organització.

2. Així mateix, els correspon l'exercici de la potestat disciplinària, sens perjudici del que preveu l'article 31, en relació amb l'eficàcia de les sancions que aquests puguin imposar.

3. La realització efectiva de controls de dopatge en aquestes competicions internacionals celebrades a Espanya està condicionada al fet que la competició tingui l'autorització preceptiva del Consell Superior d'Esports, de conformitat amb el que disposa la Llei 10/1990, de l'esport.

4. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot fer controls de dopatge en les competicions internacionals celebrades a Espanya en què la federació internacional no hagi ordenat la realització de controls.

5. Les federacions o institucions internacionals que organitzin competicions internacionals a Espanya poden subscriure acords i convenis de col·laboració amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport perquè sigui aquesta última la que realitzi, materialment, els controls de dopatge en aquestes competicions.

Article 13. Controls de dopatge a esportistes amb llicència estrangera que estiguin a Espanya.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot ordenar, sense menyscabament de les competències autonòmiques, la realització de controls a esportistes estrangers que estiguin a Espanya i especialment quan utilitzin centres i instal·lacions d'entrenament de titularitat pública.

A l'efecte corresponent, els resultats analítics s'han de comunicar a la federació esportiva internacional respectiva i a l'Agència Mundial Antidopatge.

Article 14. *Controls de dopatge realitzats a Espanya a esportistes amb llicència espanyola per part d'organitzacions internacionals.*

1. Només es poden dur a terme i reconèixer la validesa dels controls de dopatge efectuats per organitzacions internacionals si compleixen els requisits que estableixen els articles 15 i concordants d'aquesta Llei.

2. Les organitzacions esportives internacionals i l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport poden subscriure acords i convenis de col·laboració perquè sigui aquesta última qui realitzi, materialment, els controls de dopatge que aquelles hagin de dur a terme a Espanya.

Secció 2a Garanties en la realització d'aquests controls

Article 15. *Personal habilitat per a la seva realització i altres garanties.*

1. Els controls de dopatge que consisteixen en l'extracció de sang de l'esportista, els ha d'efectuar sempre un metge, un facultatiu especialista en anàlisis clíniques o un altre tipus de personal sanitari el títol del qual li atorgui aquesta competència, i que estigui habilitat per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport per al compliment d'aquesta funció. La resta de controls referents a altres paràmetres biològics, els ha de fer en qualsevol cas personal degudament habilitat per l'Agència.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i els òrgans competents de les comunitats autònomes poden desenvolupar un sistema de reconeixement mutu d'habilitacions mitjançant la subscripció de convenis específics.

Així mateix pot exercir aquesta funció el personal mèdic o sanitari habilitat per les federacions internacionals, per l'Agència Mundial Antidopatge o per les agències nacionals antidopatge d'altres països amb els quals l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport hagi subscrit convenis de col·laboració a aquest efecte.

2. Per facilitar el descans nocturn de l'esportista, dins la franja horària compresa entre les 23.00 i les 06:00 hores no s'ha d'iniciar la realització de controls de dopatge fora de competició ni controls de salut.

No obstant això, en casos degudament justificats, i amb ple respecte al principi de proporcionalitat, és possible la realització de controls de dopatge fora de competició sempre que en el moment de realitzar-los s'informi l'esportista dels motius que justifiquen la no observança de la limitació horària que estableix el paràgraf anterior.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de vetllar, en l'exercici de les seves funcions, perquè les condicions de realització dels controls de dopatge que preveu aquesta Llei es realitzin ajustant-se al principi de mínima intervenció i vetllant per la proporcionalitat en relació amb el descans nocturn de l'esportista i l'afecció dels drets i la intimitat dels esportistes.

3. Els esportistes han de ser informats en el moment de rebre la notificació del control i, si s'escau, en iniciar-se la recollida de la mostra, dels drets i les obligacions que els assisteixen en relació amb el control, dels tràmits essencials del procediment i de les principals conseqüències, del tractament i la cessió de les dades que preveu aquesta Llei, així com de la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Entre aquests s'inclou el dret a no sotmetre's a la prova, sens perjudici del que disposa l'apartat següent.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha d'establir un model normalitzat d'informació per a la recollida de les mostres en la realització dels controls de dopatge.

El desenvolupament dels controls s'ha de fer amb ple respecte dels drets fonamentals dels esportistes.

4. A l'efecte dels procediments disciplinaris en matèria de dopatge que se segueixin per la infracció tipificada a la lletra c) de l'apartat primer de l'article 22 d'aquesta Llei, la negativa sense justificació vàlida a sotmetre's als controls, una vegada documentada, constitueix una prova suficient a l'efecte d'exigir la responsabilitat disciplinària de l'esportista.

S'entén per justificació vàlida la impossibilitat d'acudir-hi com a conseqüència acreditada de lesió que li impedeixi objectivament sotmetre's al control, o quan la realització del control posi en greu risc la salut de l'esportista.

5. El document que acrediti la negativa sense justificació vàlida a què es refereix l'apartat anterior, realitzada pel personal habilitat, és suficient per iniciar el procediment disciplinari corresponent sens perjudici del dret de defensa de l'interessat.

Article 16. *Obligacions accessòries en matèria de dopatge.*

1. Els clubs, les organitzacions, els grups i altres entitats esportives a què es refereix el títol III de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, o que participin en activitats o competicions esportives organitzades en el marc de la Llei esmentada, estan obligats a portar un llibre, degudament registrat, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i la integritat del qual estigui garantida, en què s'han de fer constar els tractaments mèdics i sanitaris que hagin prescrit els facultatius als esportistes sota la seva direcció, sempre que aquells n'autoritzin la inscripció.

Aquest llibre registre té la consideració de document sanitari a l'efecte d'accés a la informació que conté, custòdia i protecció de dades.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot complementar o substituir el llibre registre per procediments centralitzats de base de dades amb utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació i identificació electrònica, com la signatura digital i els sistemes d'història electrònica única i centralitzada.

Els esportistes poden exigir, en el moment de la inscripció en el llibre, que se'ls lliuri una còpia de l'assentament o un altre document equivalent, on consti degudament identificat el facultatiu o professional sanitari que, sota la seva direcció, ha prescrit o realitzat el tractament mèdic o sanitari, i hi ha de constar la data, la signatura i el segell, si s'escau, del professional responsable de l'atenció sanitària. També poden sol·licitar que la dada en qüestió sigui incorporada a la seva targeta de salut.

Qualsevol procediment mèdic, terapèutic o sanitari que s'hagi de prescriure o aplicar a un esportista subjecte a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i que es consideri dopatge fins i tot si és objecte d'una autorització d'ús terapèutic ha de seguir un procediment de consentiment informat que s'ha de regular per reglament i del qual s'ha de guardar una còpia en el llibre registre. Cada actuació sanitària ha de ser ratificada per la signatura de l'esportista com a garantia que s'ha fet aquesta actuació i s'ha autoritzat l'assentament en el llibre registre.

2. Aquesta obligació afecta les federacions esportives espanyoles si els esportistes estan sota la seva responsabilitat en el marc de les seleccions esportives.

3. En els esports individuals, aquesta obligació recau sobre l'esportista o sobre la federació espanyola corresponent en la manera com s'indica a l'apartat anterior. Pel que fa al seu formalització, s'apliquen les mateixes normes que per als esports d'equip.

Article 17. *Autoritzacions d'ús terapèutic.*

1. Els esportistes amb llicència per participar en competicions oficials d'àmbit estatal poden sol·licitar una autorització d'ús terapèutic al Comitè d'Autoritzacions d'Ús Terapèutic, adscrit a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que ha d'aplicar els criteris d'avaluació que contenen l'annex II de la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport i les normes per a la concessió d'autoritzacions d'ús terapèutic adoptades per l'Agència Mundial Antidopatge.

En cas que l'esportista figuri com a inclòs en un programa de seguiment internacional d'una federació internacional, correspon a la federació internacional la concessió de

l'autorització d'ús terapèutic que té ple valor en les competicions i activitats esportives estatals.

2. Les autoritzacions d'ús terapèutic que s'expedeixin de conformitat amb aquesta Llei i les disposicions que la despleguin, així com les documentacions complementàries corresponents, han de quedar sota la custòdia de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

En cas que un organisme internacional hagi expedit una autorització a un esportista amb llicència federativa per participar en competicions d'àmbit estatal, l'esportista o la persona que es designi per reglament per a això està obligada a remetre'n una còpia a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport per al seu registre, des de l'inici de la seva validesa. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de coordinar la informació amb l'Agència Mundial Antidopatge en relació amb les autoritzacions d'ús terapèutic.

Els òrgans disciplinaris esportius no poden considerar vàlides les autoritzacions d'ús terapèutic que no estiguin degudament registrades a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o les autoritzacions de les quals aquesta no obtingui la constància suficient a través de l'Agència Mundial Antidopatge.

Secció 3a Tipus, planificació de controls i competència per a la seva realització

Article 18. Tipus de controls.

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren controls de dopatge:

a) El conjunt d'activitats materials efectuades per metges, facultatius especialistes en anàlisis clíniques o personal sanitari habilitat per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport si es tracta d'extraccions de sang, o per personal degudament habilitat per la mateixa Agència si es tracta de controls referents a altres paràmetres biològics, que tinguin com a finalitat comprovar la presència o no d'alguna substància prohibida susceptible de produir dopatge o de la utilització d'un mètode no reglamentari, detectats mitjançant procediments estandarditzats en una mostra extreta a aquest efecte.

En qualsevol cas, els controls de dopatge han d'incloure les activitats de planificació per a la seva realització amb garanties, la selecció dels esportistes a qui fer els controls, les recollides i la manipulació de mostres, les anàlisis de laboratori, així com la gestió i la custòdia dels resultats obtinguts.

b) El conjunt d'activitats materials realitzades per metges, facultatius especialistes en anàlisis clíniques i personal autoritzat per l'Agència Mundial Antidopatge i les organitzacions internacionals que preveu l'article 12 i següents la finalitat de les quals sigui comprovar la presència d'alguna substància prohibida susceptible de produir dopatge o de la utilització d'un mètode no reglamentari.

2. S'entén per controls i activitats de protecció de la salut, a l'efecte d'aquesta Llei, el conjunt d'actuacions que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport estableixi per millorar, controlar i prevenir els efectes contraris a la salut que pugui produir l'activitat esportiva, prevenir els accidents esportius o minimitzar-ne els efectes.

Per a l'exercici d'aquestes actuacions, es tenen en compte les característiques peculiars de les diferents modalitats o especialitats esportives.

A aquest efecte, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot proposar la realització d'aquestes activitats en les modalitats o especialitats esportives en les quals ho consideri necessari per les seves peculiars característiques.

S'han de determinar per reglament les condicions i característiques que han de tenir les actuacions de protecció de la salut als esportistes.

Article 19. Planificació dels controls.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de determinar i realitzar, amb mitjans propis o aliens, els controls de dopatge, els controls de salut i altres

actuacions en matèria de protecció de la salut que s'hagin de fer quan el seu finançament es realitzi amb fons públics respecte als esportistes esmentats a l'article 10.1.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les federacions esportives poden ordenar, amb càrrec als seus propis pressupostos, els controls addicionals que considerin convenients.

2. La planificació ha de tenir en compte les competicions més rellevants en cada modalitat esportiva, així com els elements tècnics que siguin subministrats a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport per tal d'obtenir la màxima eficàcia en els controls i ponderar adequadament l'activitat competitiva, la de preparació i, especialment, la participació dels esportistes espanyols en grans esdeveniments internacionals en els termes que determinin les normes reglamentàries.

A aquest efecte, les federacions i, si s'escau, les lligues professionals han de remetre a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la informació necessària per poder conèixer el calendari de competicions.

3. El departament encarregat de la planificació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot sol·licitar del Consell Superior d'Esports i de les federacions esportives la informació que sigui necessària per aconseguir la màxima eficàcia en la planificació.

4. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, a través del seu director, pot ordenar controls específics, fora de la planificació, ja sigui dins o fora de competició, a esportistes subjectes a aquesta Llei. Aquests controls s'han d'efectuar de conformitat amb el que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament i amb ple respecte al que estableix l'apartat sisè d'aquest article.

5. La planificació elaborada per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport és secreta i no pot ser divulgada ni publicada. La vulneració d'aquesta obligació es considera una infracció molt greu a l'empara de l'article 22.1.j) d'aquesta Llei.

6. En la realització dels controls i les proves, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de procurar que aquests es duguin a terme amb ple respecte dels drets fonamentals de la persona, la protecció de les dades personals i les millores pràctiques per a la realització d'aquestes activitats.

Article 20. *De la competència per a la realització dels controls.*

1. La programació i realització dels controls en competició i fora de competició correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

2. En els controls de dopatge realitzats en competició o fora de competició als esportistes, les anàlisis destinades a la detecció de substàncies i mètodes prohibits en l'esport s'han de fer en laboratoris amb acreditació internacional de l'Agència Mundial Antidopatge o homologats per l'Estat.

3. Així mateix, tenen efecte en els procediments administratius que es tramitin a Espanya les anàlisis realitzades pels laboratoris acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge.

4. Les comunitats autònomes poden subscriure amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport convenis de col·laboració a fi que aquesta assumeixi l'exercici de les competències en matèria de control de dopatge que corresponen a aquestes respecte als esportistes amb llicència autonòmica i en proves d'àmbit autonòmic.

CAPÍTOL II

Del règim sancionador en matèria de dopatge

Secció 1a Responsables, infraccions, sancions i règim de determinació de la responsabilitat

Article 21. Responsabilitat de l'esportista i el seu entorn.

1. Els esportistes inclosos en l'àmbit d'aplicació del capítol I del títol II han de mantenir una conducta activa de lluita contra el dopatge i la utilització de mètodes prohibits en l'esport i s'han d'assegurar que cap substància prohibida s'introdueixi en el seu organisme, i són responsables si es produeix la detecció de la seva presència en aquest en els termes que estableix aquesta Llei.

2. Els esportistes, els entrenadors federatius o personals, directius, així com els clubs i equips esportius als quals estigui adscrit l'esportista, responen de l'incompliment de les obligacions imposades en matèria de localització habitual dels esportistes.

3. Els esportistes, els entrenadors, metges i altre personal sanitari, així com els directius de clubs i organitzacions esportives, responen de la infracció de les normes que regulen l'obligació de facilitar als òrgans competents informació sobre les malalties de l'esportista, els tractaments mèdics als quals estigui sotmès, l'abast i el responsable del tractament, quan aquell hagi autoritzat la utilització d'aquestes dades.

De la mateixa manera, responen per l'incompliment de les obligacions imposades per les autoritzacions d'ús terapèutic o de l'incompliment de l'obligació de sol·licitar-la.

4. El que disposa aquest precepte s'entén sens perjudici de les altres obligacions i del règim sancionador que estableix aquesta Llei.

Article 22. Tipificació d'infraccions en matèria de dopatge.

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les obligacions a què fa referència l'article anterior, que doni lloc a la detecció de la presència de qualsevol quantitat d'una substància prohibida, o dels seus metabòlits o marcadors, en les mostres físiques d'un esportista.

Sens perjudici d'això, la llista de substàncies i mètodes prohibits que preveu l'article 4 d'aquesta Llei pot preveure un límit de quantificació per a determinades substàncies o criteris especials de valoració per avaluar la detecció de substàncies prohibides.

b) La utilització, l'ús o el consum de substàncies o mètodes prohibits en l'esport.

c) La resistència o negativa, sense justificació vàlida, a sotmetre's als controls de dopatge, dins i fora de la competició, així com l'obstrucció, no atenció, dilació indeguda, ocultació i altres conductes que, per acció o omissió, evitin, impedeixin, pertorbin o no permetin fer controls de dopatge en la forma que preveu aquesta Llei.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, i també per la realització de qualsevol de les conductes que s'hi indiquen, es considera de manera particular que s'ha produït la infracció sempre que qualsevol esportista eviti voluntàriament, per acció o omissió, la recollida de mostres a la qual està obligat a sotmetre's.

d) La col·laboració o participació en la utilització de substàncies o mètodes prohibits.

e) L'alteració, falsificació o manipulació de qualsevol element dels procediments de control de dopatge.

f) La possessió pels esportistes o per les persones del seu entorn, ja sigui en competició o fora de competició, de substàncies prohibides en aquests àmbits o dels elements necessaris per a la utilització o ús de mètodes prohibits, quan no es disposi d'una autorització d'ús terapèutic per a la seva administració o dispensació, o d'una altra justificació legalment o reglamentàriament qualificada de suficient.

La tinença d'una autorització d'ús terapèutic no exclou la comissió de la infracció si les persones responsables disposen d'una quantitat de substàncies o mètodes prohibits

tan superior a la que correspondria al simple ús que empara l'autorització indicada, que es pugui suposar de manera raonable que estan dirigides al tràfic que preveu la lletra i) de l'apartat primer d'aquest precepte.

g) L'administració, la dispensa, l'oferiment, la facilitació o el subministrament als esportistes de substàncies prohibides o de la utilització de mètodes prohibits en la pràctica esportiva, tant si es produeix en competició com fora de competició.

h) La promoció, incitació, contribució, instigació o facilitació de les condicions per a la utilització de substàncies prohibides o mètodes prohibits.

i) El tràfic de substàncies i mètodes prohibits.

j) L'incompliment de les obligacions que estableix l'article 19 en relació amb la confidencialitat de la planificació.

k) El trencament de les sancions imposades de conformitat amb aquesta Llei.

l) L'intent de comissió de les conductes que descriuen les lletres b), e), g) i i) d'aquest apartat, sempre que en el cas del tràfic la conducta no constitueixi delictes.

m) El dipòsit, la comercialització o la distribució, sota qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguin substàncies prohibides per ser susceptibles de produir dopatge.

n) La incitació al consum, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguin substàncies prohibides per ser susceptibles de produir dopatge.

2. Es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions relatives a la presentació d'informació sobre localització o relatives a la disponibilitat de l'esportista per fer els controls en aquesta localització, en els termes que prevegi la normativa reguladora.

Es considera que hi ha infracció quan l'esportista hagi faltat a les obligacions en matèria de localització tres vegades durant un termini de divuit mesos.

b) Les conductes descrites a les lletres a), b) i f) de l'apartat anterior, quan afectin, versin o tinguin per objecte substàncies identificades a l'article 4.2.2 del Codi Mundial Antidopatge i a la llista que preveu l'article 4 com a «substàncies específiques».

Perquè es pugui considerar que aquestes conductes són infraccions greus cal que l'infractor justifiqui com ha entrat en el seu organisme la substància o la causa que justifica la possessió de la substància i que proporcioni proves suficients que aquesta substància no té com a finalitat millorar el rendiment esportiu o emmascarar l'ús d'una altra substància dirigida a millorar aquest rendiment. El grau de culpa del possible infractor és el criteri que es té en compte per estudiar qualsevol reducció del període de suspensió.

Perquè es pugui considerar que les proves són suficients, és necessari que l'infractor presenti proves que recolzin la seva declaració i que generin la convicció a l'òrgan competent sobre l'absència d'intenció de millorar el rendiment esportiu o d'emmascarar l'ús d'una substància que el millori.

c) L'incompliment de les obligacions relatives a la informació sobre tractaments mèdics i a la comunicació que l'esportista està obligat a proporcionar a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport en cas d'obtenció d'autoritzacions per a l'ús terapèutic a què fa referència l'article 17.2 d'aquesta Llei, així com la vulneració del que disposa l'article 55 d'aquesta Llei.

Article 23. *Sancions als esportistes.*

1. Les infraccions tipificades com a molt greus a l'apartat 1 de l'article 22 se sancionen de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus que preveuen les lletres a), b), c), d), e), f), l), m) i n) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposa la suspensió de llicència federativa per un període de dos anys, i una multa de 3.001 a 12.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus que preveuen les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposen les sancions de suspensió de llicència

federativa per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida per obtenir la llicència i una multa de 3.001 a 12.000 euros.

2. Les infraccions tipificades com a greus a l'apartat 2 de l'article 22 se sancionen de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions greus que preveuen les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposa la sanció d'un a dos anys de suspensió de llicència federativa i una multa de 1.500 a 3.000 euros. El període de suspensió és d'un mínim d'un any i d'un màxim de dos anys. La determinació s'ha de fer tenint en compte el grau de culpabilitat de l'esportista amb aplicació del que disposa l'article 27 d'aquesta Llei.

b) Per la comissió de les infraccions greus que preveu la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposa la sanció d'advertiment o suspensió de llicència federativa de fins a dos anys i una multa de 1.500 a 3.000 euros. En aquests casos és necessari que hi concorrin les circumstàncies descrites al paràgraf segon de la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei.

Article 24. Sancions als clubs, equips esportius i federacions.

1. Per la comissió de les infraccions molt greus que preveu l'apartat primer de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposa als clubs, equips esportius i federacions una o diverses de les sancions següents:

a) Multa de 30.001 a 300.000 euros.

Sens perjudici del que disposa l'article 27.5.e), quan en aquestes conductes hi estigui involucrat un menor d'edat o en cas de reincidència la sanció pecuniària únicament pot tenir caràcter accessori i se sanciona amb una multa de 40.000 a 400.000 euros.

b) Pèrdua de punts, eliminatòria o llocs en la classificació de la competició.

c) Davallada de categoria o divisió.

2. Per la comissió de les infraccions greus que estableix l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposa la sanció d'una multa de 10.000 a 30.000 euros. Quan s'incorri per segona vegada en algun dels il·lícits abans esmentats, la conducta es qualifica d'infracció molt greu i dóna lloc a l'aplicació de les sancions de multa de 24.000 a 80.000 euros i, si s'escau, pèrdua de punts, eliminatòria o llocs en la classificació o davallada de categoria o divisió. Si es comet una tercera infracció, la sanció pecuniària únicament pot tenir caràcter accessori i se sanciona amb una multa de 40.000 a 400.000 euros.

3. Les sancions que preveuen els dos apartats anteriors no impedeixen l'aplicació de la resta de mesures i les conseqüències que preveu aquest títol.

Article 25. Sancions a tècnics, jutges, àrbitres, altres persones amb llicència esportiva, directius, dirigents o personal de federacions esportives espanyoles, de lligues professionals, d'entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, clubs o equips esportius.

1. Les infraccions tipificades com a molt greus a l'apartat 1 de l'article 22 se sancionen de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus que preveuen les lletres b), c), d), e), f) i l) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposa la suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius per un període de dos anys i una multa de 10.001 a 100.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus que preveuen les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposen les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida, i una multa de 10.001 a 100.000 euros.

Sens perjudici del que disposa l'article 27.5.e), en el cas que la infracció es cometi contra un menor d'edat, la sanció és, a més de la multa de 40.000 a 400.000 euros, la inhabilitació per a tota la vida.

2. Les infraccions tipificades com a greus a l'apartat 2 de l'article 22 se sancionen de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions greus que preveuen les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposen les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius per un període d'un a dos anys, i una multa de 5.001 a 50.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions greus que preveu la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposa la sanció d'advertiment o suspensió de llicència federativa de fins a dos anys, i una multa de 10.000 a 100.000 euros.

3. Les persones físiques o jurídiques que realitzin les conductes tipificades com a infraccions en aquesta secció, sense disposar de llicència federativa o de l'habilitació equivalent, però prestant serveis o actuant a càrrec de federacions esportives espanyoles, lligues professionals o entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial per delegació de les anteriors, o les persones o entitats integrades dins aquestes organitzacions, no poden exercir càrrecs esportius en qualsevol entitat relacionada amb l'esport, obtenir llicència esportiva o habilitació equivalent, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període equivalent a la durada de les sancions d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius, privació o suspensió de llicència esportiva o habilitació equivalent.

Les infraccions tipificades com a molt greus a l'apartat 1 de l'article 22 d'aquesta Llei es consideren transgressió de la bona fe contractual a l'efecte de l'article 54.2.d) del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial han d'adaptar la seva normativa per incloure-hi aquestes previsions, que són compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas sigui procedent i amb la depuració de les responsabilitats que siguin exigibles en virtut del que disposa l'article 26.5 d'aquesta Llei.

Article 26. Sancions als metges i al personal sanitari, així com al personal de clubs, equips, federacions i qualssevol altres entitats esportives i als responsables d'establiments esportius.

1. Les infraccions tipificades com a molt greus a l'apartat 1 de l'article 22 i que siguin realitzades per metges i altre personal que exerceixi funcions sanitàries, se sancionen de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus que preveuen les lletres b), c), d), e), f) i l) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposa suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a la seva obtenció per un període de dos anys, i una multa de 10.001 a 100.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus que preveuen les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposen les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a la seva obtenció per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida, i una multa de 10.001 a 100.000 euros. Sens perjudici del que disposa l'article 27.5 e), en cas que la infracció es cometi contra un menor d'edat, la multa és de 40.000 a 400.000 euros i s'imposa la inhabilitació per a tota la vida.

2. Les infraccions tipificades com a greus a l'apartat 2 de l'article 22 se sancionen de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions greus que preveuen les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposen les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a la seva obtenció per un període d'un a dos anys, i una multa de 5.000 a 50.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions greus que preveu la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposa la sanció de suspensió de llicència de fins a dos anys, i una multa de 3.000 a 10.000 euros.

3. Aquestes conductes són considerades com a transgressió de la bona fe contractual a l'efecte de l'article 54.2.d) del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

4. Les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial han d'adaptar la normativa per incloure-hi aquestes previsions, que són compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas sigui procedent i amb la depuració de les responsabilitats que siguin exigibles en virtut del que disposa aquest títol.

5. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior i de les responsabilitats que sigui procedent exigir per les conductes tipificades en aquesta secció, els òrgans disciplinaris han de comunicar als col·legis professionals corresponents els actes efectuats pel personal que exerceix funcions sanitàries per als efectes disciplinaris oportuns. La cessió s'ha de fer amb la reserva deguda de les dades relatives als esportistes implicats.

Article 27. *Criteris per a la imposició de sancions en matèria de dopatge.*

1. La imposició de les sancions que preveuen els articles precedents s'ha de fer aplicant el principi de proporcionalitat i tenint en compte les circumstàncies que es donen en cada cas, especialment les que es refereixen al coneixement, el grau de responsabilitat de les funcions exercides per l'infractor i la naturalesa dels perjudicis ocasionats.

2. Es considera circumstància eximent de la responsabilitat disciplinària el fet que l'esportista o la persona afectada pel procediment sancionador acreditat que, per a aquest cas concret, no hi ha hagut culpa o negligència per part seva.

Si es dóna aquesta circumstància, l'esportista, per exonerar-se de responsabilitat i evitar la sanció, ha de justificar la manera com es va introduir la substància prohibida en el seu organisme.

En aquest cas, els òrgans disciplinaris han de determinar que l'esportista no ha comès cap infracció a l'efecte de l'existència de reincidència en infraccions en matèria de dopatge.

També es considera circumstància eximent l'obtenció d'una autorització d'ús terapèutic que produeix una exempció de la responsabilitat disciplinària relativa a la utilització de productes dopants, la possessió de substàncies o mètodes prohibits o l'administració o l'intent d'administració d'aquestes substàncies. L'exempció afecta únicament les substàncies o els mètodes prohibits que contingui l'autorització.

3. Es consideren circumstàncies atenuants:

a) L'absència de culpa o negligència greu en l'actuació de l'esportista o de la persona responsable de la infracció degudament acreditada. En aquests casos, l'òrgan disciplinari ha de reduir el període de suspensió fins a la meitat del període de suspensió que seria aplicable si no es donés aquesta circumstància.

En cas que la sanció prevista per a la infracció comesa sigui la inhabilitació per a tota la vida de la llicència federativa, el període de suspensió reduït en aplicació d'aquest precepte no pot ser inferior a vuit anys.

En cas que la infracció consisteixi en la detecció d'una substància prohibida en l'organisme d'un esportista, perquè hi sigui aplicable aquest atenuant, l'esportista ha de demostrar de quina manera es va introduir en el seu organisme aquesta substància per modificar la seva responsabilitat i obtenir la reducció de la sanció.

b) L'admissió voluntària de la comissió de conductes constitutives d'infracció de les normes antidopatge per part d'un esportista o de la persona responsable de la infracció, feta davant l'òrgan competent abans d'haver rebut qualsevol mena de notificació que pugui manifestar la possible exigència de responsabilitat per aquests fets, sempre que la confessió sigui l'única prova de la infracció en aquest moment.

En aquests casos, l'òrgan competent pot reduir el període de suspensió que correspondria per la comissió de la infracció, fins a la meitat del que seria aplicable en cas que no es donés aquesta circumstància.

c) La col·laboració de l'esportista o una altra persona que proporcioni una ajuda substancial que permeti descobrir o demostrar una infracció de les normes antidopatge, un delictes de dopatge tipificat a l'article 361 bis del Codi penal o la infracció de les normes professionals per un altre esportista o una altra persona. L'aplicació d'aquest atenuant s'ha d'ajustar al que disposa l'article 36 d'aquesta Llei.

4. Abans d'aplicar qualsevol reducció en virtut d'aquesta norma, el període de suspensió aplicable es determina d'acord amb les regles que estableixen els articles 23 i següents d'aquesta Llei. En cas que es donin dues circumstàncies atenuants o més de les que preveu aquest article i l'esportista acreditat el dret a una reducció del període de suspensió, la sanció que correspondria a la infracció comesa es pot reduir fins a la quarta part del període de suspensió que s'hauria d'aplicar en cas que no es donés cap atenuant.

En cas que la infracció en què es donin les circumstàncies atenuants sigui la segona comesa per l'infractor, el període de suspensió aplicable s'ha de fixar en primer lloc d'acord amb l'article 28 d'aquesta Llei i sobre el període que correspongui s'aplica la reducció corresponent. Després de l'aplicació de les circumstàncies atenuants, el període de suspensió ha de ser, almenys, de la quarta part del període de suspensió que s'hauria d'aplicar en cas que no es donés cap atenuant.

5. Es consideren circumstàncies agreujants de la responsabilitat disciplinària les següents:

a) Que el subjecte infractor hagi comès la infracció en el marc d'un pla o una trama organitzada de dopatge.

b) Que el subjecte infractor incorri en reiteració de conductes que impliquin la infracció de les normes antidopatge.

A aquest efecte, s'entén per reiteració la realització de les conductes prohibides de manera repetida, sempre que aquesta circumstància estigui degudament acreditada en el procediment sancionador i sempre que el subjecte infractor no hagi estat sancionat prèviament per cap d'aquelles conductes.

c) Que el subjecte infractor hagi utilitzat o posseït diverses substàncies o mètodes prohibits.

d) Que el subjecte infractor s'hagi beneficiat de la conducta il·lícita durant un temps més prolongat que la durada de la potencial suspensió que se li pugui imposar.

e) Que en el cas de les infraccions que preveuen les lletres g) i i) de l'apartat primer de l'article 22, el subjecte infractor hagi comès la infracció sobre un menor d'edat. En els casos que preveuen els articles 24.1.a), 25.1.b) i 26.1.b) no s'aplica aquesta circumstància agreujant i la sanció que s'ha d'aplicar és la prevista en aquests preceptes.

En tots els casos previstos en aquest apartat, la sanció a imposar es pot elevar fins a un màxim de 4 anys, llevat que el subjecte infractor acreditat que no hi va haver cap intencionalitat en la conducta que agreugi la responsabilitat.

Article 28. *Reincidència en la comissió d'infraccions.*

1. S'entén per reincidència a l'efecte del que disposa aquesta Llei la comissió d'una segona infracció o ulteriors en matèria de dopatge dins un període de vuit anys i sempre que aquestes infraccions hagin estat degudament sancionades i notificades al responsable.

2. En cas de reincidència en la comissió d'infraccions en matèria de dopatge per qualsevol subjecte infractor, la sanció s'imposa valorant les circumstàncies concurrents i per a la graduació de la segona sanció s'han d'utilitzar, en qualsevol cas, els criteris que estableix el Codi Mundial Antidopatge. Aquests criteris es reflecteixen en el quadre inclòs a l'annex segon d'aquesta Llei. Pel que fa a la tercera infracció o ulteriors, cal atènyer-se al que disposa el Codi Mundial Antidopatge.

Article 29. *Imposició de sancions pecuniàries.*

1. Les sancions personals de multa, en els casos d'esportistes, només es poden imposar quan aquests obtinguin o hagin obtingut ingressos que estiguin associats a l'activitat esportiva duta a terme.

2. Les multes imposades per les federacions esportives espanyoles, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i, si s'escau, pel Tribunal Administratiu de l'Esport, s'executen, en cas d'impagament, de manera forçosa segons els termes que estableix la normativa vigent en matèria de recaptació.

3. El producte de les multes recaptat pel procediment que preveu l'apartat anterior constitueix un ingrés de dret públic que s'afecta el compliment del fi de recerca i que permet generar en el pressupost de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport els crèdits necessaris per a l'exercici d'aquesta activitat, i la seva realització material s'ha de dur a terme de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

Article 30. *Anul·lació de resultats.*

1. La comissió d'una conducta de les que preveu aquesta Llei com a infraccions, per part d'un esportista en el marc d'una competició individual i com a conseqüència de la realització d'un control en competició, és causa de nul·litat automàtica dels resultats obtinguts en aquesta competició, amb la pèrdua de totes les medalles, punts, premis i totes les conseqüències necessàries per eliminar qualsevol resultat obtingut en aquesta competició, independentment del fet que es doni una causa d'exempció o d'atenuació de responsabilitat.

2. Llevat del cas esmentat al paràgraf anterior, en cas que un esportista hagi comès una infracció de les que preveu aquesta Llei, durant un esdeveniment esportiu, o en relació amb aquest, l'òrgan competent ha d'anul·lar tots els resultats obtinguts per aquest esportista en aquest esdeveniment esportiu. Aquesta anul·lació suposa la pèrdua de totes les medalles, punts, premis i totes les conseqüències necessàries per eliminar qualsevol resultat obtingut en aquest esdeveniment esportiu. Sens perjudici d'això, en cas que l'esportista demostrï que no hi va haver per part seva cap culpa o negligència en la conducta infractora, els resultats individuals en la resta de competicions diferents d'aquella en la qual es va produir la infracció no han de ser anul·lats, llevat que els resultats obtinguts en aquestes competicions puguin estar influïts per la infracció comesa.

3. A més del que preveuen els dos apartats anteriors, s'han d'anul·lar tots els altres resultats obtinguts en les competicions celebrades des de la data en què es va produir el control de dopatge de què derivi la sanció o des de la data en què es van produir els fets constitutius d'infracció fins que es dicti la sanció o la suspensió provisional, aplicant totes les conseqüències que derivin d'aquesta anul·lació llevat que la decisió sobre la suspensió provisional o la sanció s'hagi demorat per causes no imputables a l'esportista, i els resultats obtinguts en aquestes competicions no estiguin influïts per la infracció comesa. Aquesta anul·lació suposa la pèrdua de totes les medalles, punts, premis i totes les conseqüències necessàries per eliminar qualsevol resultat obtingut en aquest esdeveniment esportiu.

4. En els esports d'equip, sempre que dos o més dels seus membres hagin comès una infracció en matèria de dopatge durant el període de celebració d'una competició, i independentment de les sancions que puguin correspondre en virtut del que disposen els articles 23 i següents d'aquesta Llei, els òrgans disciplinaris s'han de pronunciar sobre la procedència d'alterar, si s'escau, el resultat de les trobades, proves, competicions o

campionats. Per a això, han de ponderar les circumstàncies concurrents i, en qualsevol cas, la participació decisiva en el resultat de la trobada, prova o competició de qui hagi comès infraccions en matèria de dopatge i la implicació de menors d'edat en aquestes conductes.

Article 31. *Efectes de les sancions.*

1. La imposició de sancions relacionades amb el dopatge en l'esport constitueix, quan ho exigeixi la naturalesa de la sanció imposada, un supòsit d'impossibilitat per obtenir o exercir els drets derivats de la llicència esportiva en qualsevol àmbit territorial, en els termes que preveu l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.

2. Qualsevol resolució dictada per les autoritats antidopatge d'altres estats o per les federacions o entitats internacionals competents ha de ser reconeguda de manera immediata a Espanya sempre que siguin conformes al que disposa el Codi Mundial Antidopatge i corresponguin a l'àmbit de competències d'aquesta entitat. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport és l'encarregada de fer el reconeixement d'ofici o a instàncies dels esportistes, en els casos en què es puguin suscitar dubtes sobre la seva procedència.

El reconeixement i l'execució dels laudes arbitrals i de les sentències fermes dictades pels tribunals estrangers en matèria de dopatge s'ha d'ajustar al que estableix el llibre II, títol VIII, secció 2a de la Llei d'enjudiciament civil, aprovada pel Reial decret de 3 de febrer de 1881 i les normes internacionals aplicables a Espanya.

En ambdós casos, durant la tramitació del procediment corresponent se suspèn provisionalment els efectes de la llicència de l'esportista a Espanya. El límit màxim de durada de la suspensió provisional ha de ser equivalent a la durada de la sanció d'inhabilitació imposada en la resolució d'origen.

3. Durant el període de suspensió, la persona sancionada no pot participar, en qualitat de res, en cap competició o activitat autoritzada o organitzada per algun dels signataris de la Convenció de la UNESCO, els seus membres, federacions esportives, clubs o qualsevol altra organització que pertanyi a una organització d'un membre signatari, o en competicions autoritzades o organitzades per qualsevol lliga professional o qualsevol organitzador d'esdeveniments nacionals o internacionals.

La persona sancionada pot sol·licitar a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'autorització per participar en programes educatius o de rehabilitació.

Qualsevol esportista o persona subjecta a un període de suspensió roman subjecta a controls en els termes que s'indiquen a l'article 11.2 d'aquesta Llei.

4. Les persones que siguin sancionades per la comissió de qualsevol infracció de les normes antidopatge, llevat de les que estableix la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22, estan privades de la totalitat del suport financer atorgat directament per les administracions públiques o per qualsevol entitat en què participi una Administració pública o de qualssevol altres avantatges econòmics o beneficis fiscals relacionats amb la pràctica esportiva que pugui obtenir-ne. La recuperació de les quantitats obtingudes s'ha de fer de conformitat amb el que estableixen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i les disposicions de desplegament; la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o de qualsevol altra forma permesa per l'ordenament jurídic.

5. L'esportista que hagi estat sancionat amb privació de llicència de més de quatre anys pot participar, passats aquests quatre anys, en activitats esportives d'àmbit diferent i inferior a l'estatal sense que els resultats que obtingui permetin de cap manera la participació en competicions nacionals o internacionals de cap tipus.

Article 32. *Rehabilitació.*

1. Perquè un esportista sancionat per dopatge pugui obtenir la rehabilitació ha d'acreditar que s'ha sotmès, amb la sol·licitud prèvia a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, als controls que preveu l'article 11.2, i que ha complert, si s'escau,

els deures de localització que preveu l'article 11.3, i també que ha complert íntegrament la sanció i totes les mesures accessòries que preveu aquest títol.

2. En cas que l'esportista sancionat es retiri de la competició i no se sotmeti al control que preveu l'apartat anterior, per obtenir la rehabilitació ho ha de comunicar a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i sotmetre's a controls fora de competició durant un temps igual al que hi hagi des de la comunicació de la retirada fins al compliment total de la sanció de suspensió.

Article 33. *Col·laboració amb les autoritats judicials.*

1. Si l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport té coneixement en l'exercici de les seves funcions de la possible existència de conductes que puguin ser constitutives del delictes que preveu l'article 361 bis del Codi penal, ho ha de posar immediatament en coneixement de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, del ministeri fiscal o jutge competent per a la instrucció del procés corresponent.

2. Quan s'instrueixi un procés penal seguit per la presumpta infracció de l'article 361 bis del Codi penal, el jutge d'instrucció pot sol·licitar de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport que emeti un informe sobre si hi ha perill per a la vida o la salut dels esportistes. Només a aquest efecte, ha de proporcionar a l'Agència les dades o les diligències d'instrucció practicades que consideri necessàries per emetre l'informe. El ministeri fiscal també pot sol·licitar al jutge instructor la pràctica d'aquesta diligència que, en qualsevol cas, ha de ser emesa en el termini de 20 dies des de la data de la notificació a l'Agència de la resolució judicial per la qual se sol·licita l'informe.

3. Una vegada emès l'informe, en cas que el jutge procedeixi a continuar les actuacions, ho ha de comunicar a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Tant en aquest cas, com en qualsevol altre supòsit en què l'informe no s'hagi sol·licitat, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de suspendre tots els procediments sancionadors que es puguin estar tramitant en relació amb els presumptes responsables de la infracció penal, des del moment en què aquella apreciï que hi ha identitat de fets i fonament.

El començament o la continuació de la fase d'instrucció del procés penal suposa que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugui acordar, si s'escau, amb l'audiència prèvia dels interessats, la suspensió de la llicència federativa tenint en compte els principis de l'article 10 del Codi Mundial Antidopatge.

El temps de durada de la mesura cautelar s'ha de descomptar de la mesura associada que pugui derivar de la condemna del responsable del delictes.

En cas que el procés penal finalitzi amb una condemna ferma per la comissió d'un delictes previst a l'article 361 bis del Codi penal, aquesta comporta automàticament, com a mesura associada, la suspensió de la llicència federativa pel mateix termini que estableix aquesta Llei per a les infraccions administratives equivalents, fins i tot en cas de reincidència. Aquesta mesura, l'ha d'adoptar l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport una vegada tingui coneixement de la condemna. En aquest cas, ja no és possible sancionar qui hagi estat afectat per la mesura associada, sempre que entre el delictes i la infracció administrativa s'aprecii que hi ha identitat de fets, subjectes i fonament.

4. En els casos en què, com a conseqüència de l'informe emès per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o per qualsevol altra causa, el jutge d'instrucció consideri que no és procedent continuar les actuacions penals, ha d'indicar a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la finalització del procediment penal i aquesta iniciar o continuar, si s'escau, la tramitació dels procediments administratius sancionadors en curs. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot sol·licitar que li sigui tramesa l'acta de sobreseïment lliure o la sentència absolutòria per tal de donar per acreditats els fets provats que aquesta contingui.

5. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot sol·licitar que li siguin trameses les diligències d'instrucció practicades que siguin necessàries per a la continuació dels procediments sancionadors. Aquesta petició ha de ser resolta pel jutge

d'instrucció, amb l'audiència prèvia dels interessats, en el termini de 20 dies. En aquesta audiència els interessats poden sol·licitar que també els siguin tramesos els documents que els puguin beneficiar. La resolució del jutge ha de ser plenament respectuosa amb el principi de proporcionalitat, i lliurar a l'Administració, mitjançant una resolució motivada, únicament les diligències que l'aplicació d'aquest principi autoritzi.

En cas que la causa penal ja no estigui en fase d'instrucció, la petició s'ha d'adreçar a l'òrgan jurisdiccional que conegui de les actuacions en relació amb les diligències d'instrucció o les proves practicades.

Si s'ha dictat una sentència, els fets declarats que s'hi provin vinculen l'Administració, hagi estat tramesa o no a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. S'aplica la mateixa regla si ja s'ha dictat anteriorment una resolució administrativa en ferm.

6. Tan aviat com qualsevol jutge o tribunal tingui coneixement de la possible existència d'una infracció administrativa en matèria de dopatge, ha de passar la part de culpa corresponent a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot sol·licitar al jutge que prengui la mesura esmentada en el paràgraf anterior quan tingui coneixement de l'existència de motius per fer-ho.

En aquests casos, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de procedir a iniciar els procediments sancionadors i a adoptar, si s'escau, i amb l'audiència prèvia dels interessats, la mesura cautelar de suspensió de la llicència federativa. Aquesta resolució està sotmesa al sistema general de recursos que preveu aquesta Llei.

Article 34. *Extinció de la responsabilitat disciplinària.*

La responsabilitat disciplinària s'extingeix:

- a) Pel compliment de la sanció.
- b) Per prescripció.

Article 35. *Prescripció de les infraccions i les sancions.*

1. Les infraccions que estableix aquesta Llei prescriuen al cap de 8 anys.

El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar des del dia en què la infracció s'hagi comès. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador.

2. Les sancions de multa imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys i les imposades per infraccions greus al cap de dos anys.

Les sancions d'inhabilitació prescriuen, en els casos d'absència de notificació, al cap de cinc anys, les imposades per infraccions molt greus i al cap de tres anys les imposades per infraccions greus.

El termini de prescripció de les sancions comença a comptar des de l'endemà del dia que adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució.

Article 36. *Col·laboració en la detecció.*

1. La sanció de suspensió d'un esportista o una altra persona que hagi de ser imposada de conformitat amb aquesta Llei pot ser reduïda en els termes que preveu aquest article si l'esportista o una altra persona proporciona una ajuda substancial que permeti descobrir o demostrar una infracció de les normes antidopatge, un delictes dels que preveu l'article 361 bis del Codi penal o la infracció de les normes professionals per un altre esportista o una altra persona.

2. La reducció del període de suspensió que preveu l'apartat anterior no pot excedir les tres quartes parts del període de suspensió que correspongui, i en cas que la sanció

consisteixi en inhabilitació per a tota la vida per obtenir la llicència federativa, el període de suspensió ha de ser almenys de 8 anys.

3. La reducció del període de suspensió ha d'estar basada en la gravetat de la infracció contra el dopatge que l'esportista hagi comès i en la importància de l'ajuda que hagi proporcionat. La decisió de reducció parcial del període de suspensió requereix un informe preceptiu emès per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, llevat que en sigui l'òrgan competent, per l'Agència Mundial Antidopatge i per la corresponent federació internacional, i s'ha de notificar a totes les persones i òrgans amb legitimació per recórrer les resolucions de l'òrgan que la pretén aplicar.

4. Qualsevol part del període de suspensió pot ser reintegrada si l'esportista o una altra persona no proporciona finalment l'ajuda substancial recollida en els apartats anteriors. A aquest efecte, el termini de prescripció de les sancions s'entén suspès fins que l'òrgan competent es pronunciï sobre l'existència dels il·lícits esmentats a l'apartat primer d'aquest article.

Secció 2a Del procediment per a la imposició de sancions en matèria de dopatge

Article 37. Competència en matèria de procediments disciplinaris per a la repressió del dopatge en l'esport.

1. La potestat disciplinària en matèria de dopatge en l'activitat esportiva efectuada amb llicència esportiva estatal o autonòmica homologada correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Les comunitats autònomes poden subscriure convenis per atribuir a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'exercici de la competència sancionadora en matèria de dopatge pel que fa als subjectes infractors o competicions d'àmbit autonòmic.

Excepcionalment, en els casos en què de conformitat amb les regles de determinació de la competència aplicables a les competicions d'àmbit autonòmic cap comunitat autònoma tingui competències sancionadores, pel fet d'haver-se celebrat la prova fora del territori de la seva comunitat respecte a un esportista amb llicència autonòmica, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha d'assumir la competència sancionadora i incoar el procediment disciplinari corresponent.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport no té competències sancionadores respecte als esportistes qualificats oficialment de nivell internacional o que participin en competicions internacionals. En aquests casos, la competència correspon a les federacions espanyoles. Els actes que es dictin en l'exercici d'aquesta competència s'entenen dictats per delegació de la federació internacional corresponent i no tenen la consideració d'actes administratius. Com a excepció, aquesta competència pot ser assumida per les federacions internacionals o entitats que exerceixin una funció equivalent, amb la signatura prèvia del conveni corresponent amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport en què s'han d'establir les condicions sota les quals s'assumeix aquesta competència. El Conveni pot establir que l'exercici de la competència sigui assumit per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport encara que la titularitat continuï corresponent a la federació o entitat signant. En tots aquests casos, pel que fa a les normes aplicables i al procediment, cal atènyer-se al que disposa l'article 1.3.

2. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. La fase instructora i la resolució dels expedients s'han d'encarregar a òrgans diferents.

3. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris que, per incompliment de les prescripcions d'aquesta Llei, sigui procedent dur a terme i que afectin directius de les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i, si s'escau, entitats amb funcions anàlogues, correspon en única instància administrativa al Tribunal Administratiu de l'Esport.

El procediment se substancia de conformitat amb les normes de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, i la seva normativa de desplegament.

4. Si un esportista o una altra persona es retiren i posen fi a la seva activitat esportiva en el transcurs d'un procediment sancionador en matèria de dopatge, l'òrgan competent per conèixer-ne segueix mantenint la seva competència per portar-lo a terme. Si la retirada es produeix abans de l'inici d'un procediment sancionador en matèria de dopatge, coneix d'aquest procediment sancionador l'òrgan competent en el moment de comissió de la presumpta infracció de les normes antidopatge.

Article 38. *Pèrdua de l'efectivitat dels drets de la llicència.*

La constatació d'un resultat analític advers en l'anàlisi d'una mostra A quan es detecti una substància prohibida que no tingui la consideració de «substància específica» d'acord amb el que disposa la llista de substàncies i mètodes prohibits, produeix de manera immediata la impossibilitat de l'exercici dels drets derivats de la llicència esportiva.

Aquesta mesura s'ha de comunicar conjuntament amb la resolució d'incoació del procediment sancionador en matèria de dopatge. L'afectat pot formular al·legacions contra la mesura adoptada i a l'efecte de la reconsideració de la mesura.

En qualsevol altre procediment sancionador en matèria de dopatge que estigui en curs, l'òrgan competent per emetre resolució pot adoptar, en qualsevol moment, mitjançant un acord motivat i respectant els principis d'audiència i proporcionalitat, les mesures de caràcter provisional, fins i tot la suspensió provisional de la llicència federativa, que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que hi pugui recaure. La mesura consistent en la suspensió provisional de la llicència federativa es pot adoptar, exclusivament, en els casos en què l'objecte del procediment estigui constituït per fets tipificats com a infracció molt greu.

La suspensió provisional de la llicència adoptada de conformitat amb el que assenyalen els apartats anteriors s'entén automàticament aixecada si l'òrgan competent per imposar la sanció no ha resolt el procediment en el termini de tres mesos a comptar de la seva incoació, llevat que el retard s'hagi ocasionat per causes imputables a l'afectat pel procediment sancionador.

Article 39. *Procediment disciplinari.*

1. El procediment disciplinari s'inicia per resolució de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport com a conseqüència de la comunicació que faci, de manera directa, el laboratori de control del dopatge actuant o com a conseqüència del coneixement dels fets o la recepció de les proves que permetin fonamentar la possible existència d'una infracció en matèria de dopatge. En el cas que preveu l'article 15.5 d'aquesta Llei, l'agent habilitat ha de remetre sense dilació el document que acrediti la negativa sense justificació vàlida de sotmetre's a un control a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. La recepció per l'Agència d'aquest document permet la iniciació del procediment disciplinari.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot tramitar diligències reservades prèviament a l'inici del procediment, amb la finalitat de determinar si hi ha indicis suficients per a l'obertura d'aquest.

Una vegada rebuda aquesta comunicació, s'ha de procedir a la incoació del procediment disciplinari, sense que les anàlisis i altres elements de la comunicació del laboratori puguin ser coneguts per cap altre òrgan diferent al disciplinari.

Els laboratoris han d'adoptar les mesures necessàries perquè aquesta comunicació es realitzi en condicions que permetin mantenir la confidencialitat i la reserva de la identitat de l'esportista.

Una vegada complert el termini de prescripció que preveu l'article 35 d'aquesta Llei o quan s'hagi dictat resolució ferma en el corresponent procediment disciplinari o causa penal, els laboratoris de control del dopatge no poden mantenir mostres vinculades a una persona identificable.

2. El procediment disciplinari s'incoa i s'instrueix d'ofici en tots els seus tràmits. Malgrat el que s'ha dit anteriorment, es poden denunciar davant l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport els fets que proporcionin indicis de la comissió de presumptes conductes o pràctiques de dopatge. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha d'establir un procediment per mantenir en secret la identitat del denunciador davant tots els que intervinguin en els procediments disciplinaris i en les actuacions prèvies a aquests. El denunciador no es considera part en el procediment sancionador.

Qualsevol autoritat o funcionari públic que tingui constància de la possible existència d'una infracció administrativa en matèria de dopatge ho ha de posar sense dilació en coneixement de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

3. La tramitació d'aquests procediments té caràcter de preferent, per tal de complir els terminis que estableix aquesta Llei.

4. En el procediment sancionador en matèria de dopatge, l'Administració i la persona afectada per aquell poden utilitzar tots els mitjans de prova admissibles en dret, inclòs el passaport biològic si hi ha dades sobre aquest. Aquestes proves s'han de valorar de manera conjunta d'acord amb les regles de la crítica sana.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, són d'aplicació inexcusable les regles especials de prova següents:

a) Un resultat analític advers en un control de dopatge constitueix prova de càrrec o suficient a l'efecte de considerar existents les infraccions tipificades a l'article 22.1.a) i b) d'aquesta Llei. A aquest efecte, es considera prova suficient la concurrència de qualsevol de les circumstàncies següents: que en l'anàlisi de la mostra A de l'esportista es detecti la presència d'una substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors, si l'esportista renuncia a l'anàlisi de la mostra B i aquesta no s'analitza; que l'anàlisi de la mostra B confirmi la presència de la substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors detectats en l'anàlisi de la mostra A de l'esportista.

b) En cas de negativa o resistència a sotmetre's als controls, el document que acrediti la negativa subscripta pel personal habilitat a què es refereix l'article 15.5 d'aquesta Llei té valor probatori, sens perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos poden assenyalar o aportar els mateixos interessats a l'efecte d'acreditar que hi havia una justificació vàlida.

c) Es presumeix que els laboratoris de control de dopatge acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge realitzen les anàlisis de mostra i apliquen els procediments de custòdia de conformitat amb la normativa aplicable, llevat que hi hagi una prova en contra que acrediti que l'incompliment d'aquestes normes podria ser la causa raonable del resultat analític advers. L'esportista o una altra persona pot demostrar que el laboratori ha contravengut la regulació aplicable i que aquesta circumstància podria raonablement haver causat el resultat analític advers que ha donat lloc a la incoació del procediment, en aquest cas l'òrgan competent té la càrrega de demostrar que aquesta contravenció de la normativa aplicable no va donar lloc al resultat analític advers.

d) Qualsevol contravenció d'una norma aplicable en els procediments de control del dopatge que no sigui causa directa d'un resultat analític advers o d'una altra infracció no determina la invalidesa del resultat. En cas que l'esportista o una altra persona provi que la contravenció respecte a la normativa aplicable podria haver estat la causa del resultat analític advers o de la infracció, l'òrgan competent ha d'acreditar que aquesta no ha estat la causa del resultat analític advers.

e) El presumpte infractor pot refutar tots els fets i les presumpcions que el perjudiquin, inclosos els esmentats a la lletra a) de l'apartat cinquè d'aquest article i provar els fets i les circumstàncies necessàries per a la seva defensa.

6. El procediment disciplinari en matèria de dopatge ha de concloure en el termini màxim de sis mesos a comptar de l'adopció de l'acord d'incoació del procediment. El venciment del termini establert en el paràgraf anterior sense que s'hagi notificat una

resolució expressa produeix la caducitat del procediment. La declaració de caducitat es pot dictar d'ofici o a instàncies de l'interessat, i implica l'arxivament de les actuacions. Sens perjudici d'això, no impedeix iniciar un nou procediment sancionador dins el termini legal de prescripció.

7. El procediment disciplinari en matèria de dopatge finalitza mitjançant la resolució o per caducitat. La resolució del procediment no posa fi a la via administrativa, i és susceptible de revisió d'acord amb el que estableix l'article 40 d'aquesta Llei.

8. Les sancions imposades pels òrgans disciplinaris competents són executives de manera immediata des de la data en què es notifiquei la resolució sancionadora, llevat que l'òrgan que hagi de conèixer dels recursos contra aquesta resolució n'acordi la suspensió. Les suspensions de les llicències tenen efecte pel simple fet de la notificació en la forma escaient al subjecte afectat, sense necessitat d'actes concrets d'execució. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de notificar les resolucions sancionadores en un termini de 15 dies. El retard en la notificació no afecta la validesa de la resolució dictada. En cas que una sanció d'inhabilitació arribi a prescriure en els casos de l'article 35, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport és procedent disciplinàriament contra els responsables de la falta de notificació.

No obstant això, aquestes resolucions sancionadores han de ser notificades a l'Agència Mundial Antidopatge, les federacions internacionals i nacionals i altres entitats esmentades a l'article 40.4 d'aquesta Llei.

Sens perjudici d'això, si el subjecte afectat admet els fets constitutius d'infracció des del moment de la comunicació de la resolució d'incoació per l'òrgan competent, i en qualsevol cas abans d'haver tornat a competir, el còmput del període de suspensió pot començar des de la data del control de dopatge o de producció dels fets, per bé que en qualsevol cas, almenys la meitat del període de suspensió s'ha de complir des de la data de la resolució del procediment per la qual s'imposa la sanció.

En cas que s'adopti la suspensió provisional que preveu l'article 38 d'aquesta Llei, la durada de la suspensió s'ha de deduir del termini total de suspensió finalment imposat, sempre que es respecti aquesta suspensió. No té cap efecte sobre el termini final a complir el fet que l'esportista o una altra persona hagi deixat voluntàriament de competir o hagi estat suspès pel seu equip.

En cas que es produeixi una demora rellevant en el procediment, no imputable a l'esportista o a una altra persona, l'òrgan competent pot ordenar de manera motivada que el període de suspensió es computi des d'una data anterior, inclosa la data del control de dopatge o de comissió de la infracció.

9. Les resolucions que imposin sancions per la comissió d'infraccions molt greus de les que preveu l'article 22 d'aquesta Llei han de ser objecte de publicació per part de l'òrgan que les hagi dictat. Per a aquesta publicació s'han d'utilitzar de manera preferent mitjans telemàtics.

La publicació es refereix a sancions fermes i únicament ha de contenir les dades relatives a l'infractor, especialitat esportiva, precepte vulnerat i sanció imposada. No ha de contenir les dades sobre el mètode o la substància que s'ha fet servir llevat que resulti completament imprescindible.

Aquesta publicació no es pot mantenir després de la finalització del termini de durada de la sanció.

Secció 3a De la revisió de sancions en matèria de dopatge

Article 40. Del recurs administratiu especial en matèria de dopatge en l'esport.

1. Les resolucions adoptades de conformitat amb aquesta Llei per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, o els actes de tràmit que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar el procediment, causin indefensió o perjudici irreparable per als drets i interessos legítims dels afectats poden ser recorregudes davant el Tribunal Administratiu de l'Esport.

En qualsevol cas, poden ser recorregudes les resolucions següents:

- a) Les que determinin la comissió d'infraccions antidopatge, tant si imposen una sanció com si resulten absolutories.
- b) Les que arxivin qualsevol procediment seguit per infracció de les normes que preveu aquesta Llei, o bé per motius formals o bé per causes de fons, cosa que determina la no continuació del procediment.
- c) Les que declarin el trencament d'una sanció, incloent-hi l'incompliment de la prohibició de participació durant la suspensió.
- d) Les que fixin la incompetència de l'òrgan que les dicta.
- e) Les que imposin una suspensió provisional.
- f) Les que continguin la denegació de les autoritzacions d'ús terapèutic adoptades de conformitat amb aquesta Llei.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 37.1, les resolucions dictades en relació amb esportistes que pel fet de ser qualificats oficialment de nivell internacional no estiguin inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei o les que es dictin en el marc d'una competició internacional, poden ser recorregudes davant l'òrgan i de conformitat amb el sistema de resolució de conflictes que preveu la normativa de la federació internacional corresponent.

3. El termini per interposar el recurs és de trenta dies, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució. Transcorregut aquest termini, la resolució guanya fermesa.

4. Tenen legitimació per recórrer les persones físiques o jurídiques afectades per la resolució dictada i en qualsevol cas:

- a) L'esportista o subjecte afectat per la resolució.
- b) L'eventual part contrària en la resolució o els perjudicats per la decisió.
- c) La federació esportiva internacional corresponent.
- d) L'organisme antidopatge del país de residència del subjecte afectat.
- e) L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.
- f) L'Agència Mundial Antidopatge.
- g) El Comitè Olímpic Internacional o el Comitè Paralímpic Internacional quan la resolució afecti els Jocs Olímpics o Jocs Paralímpics.

5. El recurs especial en matèria de dopatge en l'esport s'ha de tramitar de conformitat amb les regles que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per al recurs d'alçada amb les especialitats següents:

- a) El termini màxim de resolució i notificació de la resolució és de tres mesos, a comptar de la data en que l'escrit d'iniciació tingui entrada en el registre del Tribunal Administratiu de l'Esport. Aquestes resolucions han de ser comunicades pel Tribunal Administratiu de l'Esport en qualsevol cas a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i a l'Agència Mundial Antidopatge.
- b) Transcorregut aquest termini sense resolució expressa, els interessats poden entendre desestimat el recurs.
- c) Les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport en aquesta matèria són immediatament executives, exhaureixen la via administrativa i contra aquestes les persones legitimades esmentades a l'apartat quart d'aquest article poden interposar recurs contenciós administratiu.

CAPÍTOL III

Protecció de la salut

Secció 1a La planificació de la protecció de la salut

Article 41. *Actuació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha d'establir una política efectiva de protecció de la salut dels esportistes i de les persones que realitzen activitat esportiva.

Aquesta política s'ha de concretar en un pla de suport a la salut en l'àmbit de l'activitat esportiva que determini els riscos comuns i específics, en especial tenint en compte les diferents necessitats de dones, homes i menors d'edat, així com les necessitats específiques per motius de discapacitat i les mesures de prevenció, conservació i recuperació que puguin ser necessàries en funció dels riscos detectats.

2. Aquest pla ha d'incloure necessàriament un conjunt d'instruments didàctics per orientar i formar els esportistes en els hàbits i les formes saludables de la pràctica esportiva, així com els directius, tècnics i entrenadors i personal sanitari que realitzi la tasca en l'activitat esportiva de qualsevol categoria.

3. Les actuacions a què es refereixen els apartats anteriors han de mirar de garantir particularment la seva efectivitat en les competicions esportives d'àmbit estatal en què participin grups especials de risc, com menors d'edat o persones amb discapacitat. A aquest efecte, s'han de promoure instruments de cooperació i coordinació amb les comunitats autònomes i les entitats locals implicades.

Article 42. *Mitjans personals i materials.*

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb les comunitats autònomes i les entitats locals, ha de definir els elements, mitjans, material i personal necessari per contribuir a una pràctica esportiva més segura en totes les instal·lacions esportives, en funció de les seves respectives característiques.

Article 43. *Mesures de caràcter específic.*

1. En el marc del pla que estableix l'article 41, correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la realització, entre altres activitats que puguin ser necessàries, de les següents:

a) Proposar criteris i regles tècniques perquè les competicions i les proves de modalitats esportives es configuren de manera que no afectin ni la salut ni la integritat dels esportistes.

b) Fer propostes sobre l'assistència sanitària que s'ha d'oferir als esportistes i sobre els dispositius mínims d'assistència sanitària que hi ha d'haver en les competicions esportives.

c) Fer propostes sobre el tractament de la salut dels esportistes i els sistemes de cobertura.

2. Quan la competència per a la realització d'aquestes mesures correspongui a les comunitats autònomes, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha d'actuar coordinadament amb aquestes i a través dels mecanismes de cooperació que es determinin.

Article 44. *Recerca.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb el Sistema Nacional de Salut i en el marc dels plans estatals de recerca, ha de promoure la

recerca científica associada a la pràctica esportiva, a l'aplicació de l'activitat esportiva en el tractament i la prevenció de malalties i a la lluita contra el dopatge, tenint en compte les diferents necessitats de dones, homes i menors d'edat, així com les necessitats específiques per motius de discapacitat.

2. Per a la millor consecució dels fins de la recerca, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de promoure l'adhesió voluntària de les societats científiques i dels centres i professionals que es dediquin a la medicina esportiva, per tal de constituir una xarxa de centres especialitzada en la matèria, mitjançant la subscripció dels convenis de col·laboració corresponents.

3. La informació que aportin tots els que componguin la xarxa s'ha d'utilitzar per a la reconfiguració i actualització del Pla de suport a la salut, amb ple respecte a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 45. *Currículums formatius.*

En els programes formatius dels tècnics esportius i altres titulacions relacionades amb la salut en l'esport s'hi han d'incloure determinacions específiques per assegurar que els docents tinguin els coneixements necessaris en el pla de la fisiologia, la higiene, la biomecànica, la nutrició i altres àrees que tinguin relació amb aquesta, inclosa l'aplicació de l'activitat física per al tractament i la prevenció de malalties, amb especial referència a les necessitats específiques de dones, homes i menors d'edat, així com per raó de discapacitat.

Secció 2a Mesures específiques mínimes

Article 46. *Dels reconeixements mèdics.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de determinar, progressivament, l'obligació d'efectuar reconeixements mèdics amb caràcter previ a l'expedició de la corresponent llicència federativa, en els esports en què es consideri necessari per a una millor prevenció dels riscos per a la salut dels seus practicants.

2. Mitjançant la realització d'aquests reconeixements mèdics es pretén protegir la salut de l'esportista en relació amb l'activitat esportiva. En el disseny dels reconeixements i en l'aplicació a cada modalitat esportiva s'han de tenir en compte:

- a) Les característiques de la modalitat esportiva que s'hagi de practicar.
- b) L'esforç i altres condicions físiques que exigeixi la pràctica de la modalitat esportiva corresponent.
- c) Les condicions ambientals en què es practiqui.
- d) Les necessitats específiques de dones i homes, dels menors d'edat i de persones amb discapacitat.

3. L'obligació que preveu aquest article i les modalitats i l'abast dels reconeixements s'han de determinar per reglament.

Article 47. *Dels reconeixements i seguiments de salut als esportistes d'alt nivell.*

Sens perjudici del que disposa l'article 43, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha d'establir un sistema de seguiment de la salut dels esportistes d'alt nivell que contribueixi a assegurar convenientment els riscos de la seva pràctica esportiva i a prevenir accidents i malalties relacionats amb aquesta pràctica.

Aquesta actuació ha de constituir una prioritat dels mitjans de la medicina esportiva de l'Administració General de l'Estat.

Article 48. Dels seguiments i la protecció de la salut dels esportistes professionals.

1. En el marc de l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social, les activitats de protecció que la Llei general de la Seguretat Social, aprovada pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, confereix a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals, quan a aquestes entitats els pugui correspondre la cobertura d'esportistes professionals, han de tenir en compte el desenvolupament de programes específics orientats a protegir la salut i prevenir els riscos d'accidents de naturalesa laboral a què aquest col·lectiu pugui estar exposat, així com la realització d'actuacions puntuals dirigides a la recuperació de les lesions o patologies que puguin derivar de la mateixa practica esportiva.

2. A aquest efecte, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de proporcionar a les entitats esmentades els criteris, estudis, estadístiques i, en general, tota la informació que tingui, per contribuir, amb això, a l'èxit d'una protecció més eficaç i més especialitzada d'aquests esportistes.

Article 49. Targeta de salut de l'esportista.

1. La targeta de salut de l'esportista és un document que expedeix l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport als qui tenen específicament reconeguda la condició d'esportista d'alt nivell o són contractualment reconeguts com a esportistes professionals, així com a la resta d'esportistes federats en el marc dels convenis específics que a aquest efecte subscriu les federacions esportives espanyoles.

2. La targeta de salut té com a finalitat disposar de la millor informació possible per part de l'esportista i del personal sanitari que l'atengui en el moment de decidir el tractament aplicable davant una malaltia. L'accés a la informació que conté està limitat a l'esportista i al personal sanitari que l'atengui.

3. El contingut i la informació que s'inclou en la targeta de salut s'ha de determinar per reglament amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

Article 50. De la protecció de la salut quan s'acaba l'activitat esportiva.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb el Sistema Nacional de Salut, ha d'establir un programa específic per a la protecció de salut i la recuperació o el tractament dels esportistes que hagin acabat la seva activitat esportiva i que presentin seqüeles com a conseqüència d'aquesta activitat.

2. Els termes d'aquest programa s'han de determinar per reglament i en el seu establiment s'ha de fonamentar la participació voluntària dels centres que componen la xarxa a què es refereix l'article 44.2, de les associacions d'esportistes, les federacions esportives, mutualitats i altres entitats públiques o privades que tinguin interès a col·laborar-hi.

Secció 3a De les mesures de salut lligades a la prevenció del dopatge en l'esport

Article 51. Seguiments de salut.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot establir programes específics de seguiment dels paràmetres biològics per controlar la pràctica esportiva en condicions segures i sense pràctiques de dopatge o augment artificial de les mateixes capacitats.

2. Aquests controls s'han de centrar, especialment, en els esportistes de més risc segons determini el Pla de suport a la salut i en els que tinguin un nivell esportiu més alt.

Els resultats d'aquests seguiments són estrictament confidencials i únicament en pot rebre informació l'esportista en qüestió.

CAPÍTOL IV

Del tractament de dades relatives al dopatge

Article 52. *De la responsabilitat dels empleats públics.*

1. El personal que exerceixi les funcions de control del dopatge ha de guardar la confidencialitat i el secret en relació amb els assumptes que conegui per raó de la seva feina.

2. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en l'exercici de les seves funcions només es poden utilitzar per als fins de control del dopatge i, si s'escau, per a la denúncia de fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes. També es poden utilitzar per a estudis científics, sempre que no es reveli la identitat de les persones.

3. Independentment de la responsabilitat que sigui procedent, d'acord amb la legislació específicament aplicable, en particular en matèria de protecció de dades de caràcter personal, les infraccions en la custòdia i, si s'escau, la difusió de les dades relatives als controls i els procediments en matèria de dopatge tenen la consideració d'infracció molt greu a l'efecte de la legislació d'empleats públics.

Així mateix, aquestes conductes tenen la consideració d'incompliment contractual a què es refereix l'article 54.2.d) del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, respecte al personal laboral al servei de les administracions públiques i, en qualsevol cas, tenen la consideració de falta molt greu a l'efecte de règim disciplinari que preveu la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, o la norma convencional que hi sigui aplicable.

4. La determinació d'aquestes responsabilitats correspon als òrgans disciplinaris competents en matèria de funció pública.

Article 53. *De la responsabilitat dels dirigents, del personal d'entitats esportives i d'altres persones.*

1. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en l'exercici de les seves funcions pels dirigents i per la resta del personal d'entitats esportives, només es poden utilitzar amb la finalitat de control i, si s'escau, per a la denúncia de fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes.

2. Sens perjudici de les responsabilitats que siguin procedents, d'acord amb la legislació específica, les infraccions a què es refereix l'apartat anterior tenen la consideració de molt greu d'entre les que preveu l'article 76.2 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.

3. Les infraccions que es puguin cometre en aquesta matèria, les sanciona, a instàncies de la Presidència del Consell Superior d'Esports, el Tribunal Administratiu de l'Esport.

4. Les persones que participin en els controls de dopatge que no estiguin esmentats en els apartats anteriors d'aquest article, o a l'article anterior, tenen la mateixa obligació de sigil i secret respecte a les dades o informacions que coneguin en l'exercici de les seves funcions. La infracció d'aquesta obligació, la sanciona, a instàncies del Consell Superior d'Esports, el Tribunal Administratiu de l'Esport i s'ha de comunicar als respectius col·legis professionals per a aquests efectes disciplinaris oportuns, sense que en cap cas es puguin sancionar disciplinàriament els fets que hagin estat sancionats administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat del subjecte, fet i fonament.

Article 54. *Autorització de cessió de dades.*

Les dades i els fitxers relatius als controls de dopatge poden ser cedits, en els termes que preveu la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, als organismes internacionals públics o privats de què Espanya sigui

part i que participin en la lluita contra el dopatge en l'àmbit esportiu, en el marc del que disposin els compromisos internacionals legalment vinculants assumits per Espanya, o per fer estadístiques o estudis de recerca.

TÍTOL III

Polítiques públiques de control i supervisió general dels productes que es poden utilitzar per al dopatge en l'activitat esportiva

CAPÍTOL I

Mesures de control i supervisió de productes, medicaments i complementos nutricionals

Article 55. Obligació de declaració dels productes susceptibles de produir dopatge en l'esport.

1. Els equips i clubs que participin en competicions en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei estan obligats a portar un llibre de registre, en els termes que es determini per reglament, on quedi constància fefaent i puntual dels productes que s'han dispensat o receptat als esportistes, el metge que ordena o autoritza aquesta utilització, el període i la forma de prescripció.

2. Els esportistes, equips o grups esportius i els directius estrangers que els representin estan obligats, quan entrin a Espanya per participar en una activitat o competició esportiva, a remetre a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, degudament emplenats, els formularis que aquesta estableixi on s'identifiquin els productes que transporten per al seu ús, les unitats i el metge responsable d'administrar-los.

Quan l'activitat o la competició esportiva sigui organitzada per federacions esportives autonòmiques, correspon a la comunitat autònoma respectiva la facultat d'establir aquest tipus d'obligacions i el seu abast.

Article 56. Informació sobre la comercialització de determinats productes.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pot sol·licitar la col·laboració de l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris perquè s'adoptin les mesures necessàries per conèixer, en tot el cicle productiu i de distribució i comercialització, els productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'esport, per considerar que les seves circumstàncies intrínseques i la seva potencial afecció a la salut pública hagin de ser objecte d'un especial seguiment per facilitar el règim de control que preveu aquesta Llei.

Excepcionalment, pot sol·licitar la mateixa col·laboració de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària i Nutrició.

Les mesures d'execució, control i sanció s'han de dur a terme mitjançant sistemes de cooperació entre l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes, d'acord amb el marc competencial que estableix la normativa vigent.

Article 57. Potestat d'inspecció.

Les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, els serveis d'inspecció sanitària de l'Estat, així com els òrgans de les comunitats autònomes que tinguin atribuïda la competència, per iniciativa pròpia o a instàncies de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, poden inspeccionar les farmàcies i altres instruments que permetin custodiar o tenir els productes i les substàncies susceptibles de donar un resultat analític advers en un control de dopatge, sens perjudici del que disposa l'apartat sisè de l'article 8

de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els casos en què sigui aplicable.

A l'efecte de l'exercici de la potestat sancionadora per l'Administració, s'ha de tenir en compte el tipus de substàncies, el nombre d'unitats, la justificació terapèutica, així com la resta de qüestions directament vinculades al seu exercici professional.

S'ha d'establir per reglament el contingut admissible de les farmacioles i, específicament, dels medicaments i productes sanitaris que siguin necessaris per atendre les contingències derivades de qualsevol urgència mèdica.

Dels resultats dels controls duaners sobre farmacioles i altres instruments que preveu el paràgraf primer que realitzi l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'exercici de les seves funcions, se n'ha d'informar l'òrgan competent en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 58. *Decomís.*

Les substàncies i els productes susceptibles de produir dopatge en l'esport o en l'activitat esportiva i els instruments o estris que es facin servir a aquest efecte poden ser objecte de decomís per les autoritats administratives que iniciïn els procediments sancionadors corresponents, com a mesura cautelar dins d'aquests o prèviament a aquells. En aquest segon cas, l'òrgan instructor ha de ratificar aquesta mesura en el curs de la tramitació de l'expedient. Quan s'imposin les sancions corresponents, aquesta mesura es pot convertir en definitiva. Els elements decomissats poden ser destinats per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport a fins de recerca.

CAPÍTOL II

De les condicions d'utilització dels productes susceptibles de produir dopatge en l'activitat esportiva

Article 59. *Comercialització i utilització de productes alimentaris.*

El Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat ha d'establir, de comú acord amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, i d'acord amb les comunitats autònomes, mecanismes d'informació i publicitat específica dels productes alimentaris que, sense ser medicaments, poden produir en l'àmbit de l'esport un resultat analític advers de dopatge.

Específicament, les autoritats administratives espanyoles han d'establir els procediments adequats per a la declaració dels productes alimentaris que s'introdueixin a Espanya i que es puguin entendre inclosos en l'àmbit d'aquesta Llei.

Article 60. *Prohibicions específiques a la comercialització, en establiments dedicats a activitats esportives, de determinats productes que continguin substàncies prohibides en l'esport pel fet de ser susceptibles de produir dopatge.*

1. A l'efecte d'aquesta Llei, queda prohibit el dipòsit, la comercialització o la distribució, sota qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, dels productes que continguin substàncies prohibides en l'esport pel fet de ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb aquesta Llei.

2. Igualment es prohibeix incitar al consum dels productes determinats a l'apartat anterior en els llocs a què es refereix aquest.

Article 61. *Publicitat i venda per mitjà de sistemes electrònics.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha d'establir un programa específic de lluita contra la publicitat enganyosa en aquesta matèria i, en general, contra les conductes publicitàries que incitin al seu consum.

2. Específicament, i en coordinació amb els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat, s'ha d'establir un programa de control de la venda i la comercialització d'aquests productes per Internet i altres mitjans de venda electrònica.

Article 62. Sancions a la participació de professionals sanitaris i qualsevol altra en activitats de dopatge en l'esport.

Sens perjudici del que disposa l'article 26 d'aquesta Llei per als qui tinguin una llicència esportiva, els professionals sanitaris i qualssevol altres professionals que fabriquin, preparin, facilitin, col·laborin, prescrivin o dispensin substàncies i productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'activitat esportiva a què es refereix aquesta Llei, o propiciïn la utilització de mètodes no reglamentaris o prohibits en l'esport, sense complir les formalitats prescrites en les seves respectives normes d'actuació i en aquesta Llei, incorren en responsabilitat disciplinària. Les conductes descrites anteriorment són constitutives d'infracció molt greu i se sancionen d'acord amb les respectives normes dels seus col·legis professionals.

Les persones sancionades no poden exercir càrrecs esportius o mèdics en qualsevol entitat relacionada amb l'esport, obtenir llicència esportiva o habilitació equivalent, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període coincident amb la durada de la sanció d'inhabilitació que els correspondria si haguessin estat titulars de la llicència federativa.

Article 63. Sistema d'informació.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i les comunitats autònomes han de crear, en el marc de l'òrgan de cooperació corresponent, un sistema d'informació sobre la protecció de la salut i contra el dopatge en l'àmbit de l'esport, que garanteixi la disponibilitat de la informació i la comunicació recíproques entre les administracions públiques amb competències en matèria d'esport i activitat física. Al si d'aquest òrgan s'han d'acordar els objectius i els continguts de la informació.

2. El sistema d'informació permet conèixer les substàncies susceptibles de produir dopatge i els mètodes prohibits en l'esport, les dades dels expedients disciplinaris incoats i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades i les anàlisis realitzades en els diferents laboratoris i incorporar, com a dades bàsiques, les relatives a població esportiva, recursos humans i materials, activitat exercida, farmàcia i productes sanitaris, finançament i resultats obtinguts, així com les expectatives i l'opinió dels esportistes, tot això des d'una concepció integral de la lluita contra el dopatge en l'esport.

Així mateix, permet conèixer els controls i altres proves realitzades a l'empara de la protecció de la salut de l'esportista i incorporar un registre específic en què s'incloguin les sancions en la matèria de totes les administracions públiques.

El sistema ha d'incloure la variable de sexe en les estadístiques, enquestes i preses de dades que es duguin a terme en la població esportiva, i fer una anàlisi diferenciada de les expectatives i les opinions de les dones i els homes, amb la introducció d'indicadors de gènere.

3. Dins el sistema d'informació, i una vegada escoltada l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, s'ha d'establir la definició i normalització de dades, la selecció d'indicadors i els requeriments tècnics necessaris per a la integració de la informació, per tal d'aconseguir la màxima fiabilitat de la informació que es produeixi.

4. El sistema d'informació ha d'estar a disposició dels usuaris, que són les administracions públiques esportives i sanitàries, els gestors i professionals de l'esport i de la sanitat, així com la mateixa ciutadania, en els termes d'accés i de difusió que s'acordin, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades. En qualsevol cas, el sistema ha de facilitar la informació en formats adequats, seguint el principi de disseny per a totes les persones, de manera que siguin accessibles i comprensibles per a les persones amb discapacitat.

L'accés a les dades dels expedients disciplinaris incoats i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades i les anàlisis realitzades en els diferents laboratoris, sempre està limitat als òrgans competents en relació amb aquests expedients. L'accés per altres organitzacions, persones o entitats a aquestes dades ha d'estar sempre precedit de la dissociació de les dades de caràcter personal per als qui intervinguin en l'expedient.

5. Les comunitats autònomes, l'Administració General de l'Estat i les entitats locals han d'aportar a aquest sistema d'informació les dades necessàries per al seu manteniment i desenvolupament. De la mateixa manera, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes tenen dret a accedir a les dades que formin part del sistema d'informació, així com a disposar-ne, en la mesura que, estrictament, ho requereixin per a l'exercici de les seves competències.

6. El tractament i la cessió de dades, incloses les de caràcter personal necessàries per al sistema d'informació, estan subjectes a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional primera. *Organització nacional antidopatge.*

Per als efectes que preveuen el Codi Mundial Antidopatge i la normativa interna de l'Agència Mundial Antidopatge, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport té la consideració d'organització nacional antidopatge i ha d'exercir les competències que li corresponguin en aquell àmbit.

Disposició addicional segona. *Adaptació d'estatuts i reglaments federatius.*

Per als efectes que preveu aquesta Llei i, especialment, del que preveu el títol II, les federacions esportives espanyoles han de procedir, en el termini màxim de sis mesos, a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, a l'adaptació i modificació dels seus estatuts i reglaments.

Disposició addicional tercera. *Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Agència Estatal Antidopatge passa a denominar-se Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. Aquesta entitat té la consideració d'agent de finançament i d'execució del Sistema Espanyol de Ciència, Tecnologia i Recerca a l'efecte de l'article 3 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, d'acord amb les funcions que té atribuïdes als articles 7.1 i 44 d'aquesta Llei.

Disposició addicional quarta. *Òrgans suprimits i referències a aquests.*

1. Queden suprimits el Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals.

2. Totes les referències que contenen la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, o altres normes al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i a la Junta de Garanties Electorals s'entenen fetes al nou Tribunal Administratiu de l'Esport.

3. Totes les funcions i tots els mitjans materials i personals que actualment corresponen al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i a la Junta de Garanties Electorals passen a correspondre al Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició transitòria primera. *Infraccions comeses abans de l'entrada en vigor de la Llei i procediments disciplinaris en curs.*

Les infraccions en matèria de dopatge que s'hagin comès abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen pel que disposa la normativa anterior. Les que es cometin a partir del dia de la seva entrada en vigor es regeixen per aquesta Llei.

Els procediments disciplinaris en matèria de repressió del dopatge en l'esport, que hagin estat iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es regeixen per la normativa anterior, llevat que l'interessat opti voluntàriament per l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Habilitacions per als controls de dopatge.*

Les habilitacions concedides a l'empara de la normativa anterior continuen vigents, una vegada produïda l'entrada en vigor d'aquesta Llei, fins que sigui procedent la seva renovació, que s'ha d'ajustar al que disposen aquesta Llei i la normativa de desplegament.

Disposició transitòria tercera.

El Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals continuen exercint les seves funcions fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries reguladores del Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició derogatòria única.

1. Es deroguen la Llei orgànica 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i la lluita contra el dopatge en l'esport; així com l'article 24 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana, respecte a la referència que feia a les lletres p) i q) de l'article 23 d'aquesta Llei orgànica; i tots els preceptes de normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

2. Així mateix, queden derogades les lletres p) i q) de l'article 23 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana.

Disposició final primera. *Habilitació competencial.*

Sens perjudici de la competència de l'Estat per regular les facetes que incideixen en l'esfera d'interessos de l'esport federat espanyol en el seu conjunt, així com per dictar els preceptes relatius a la seva pròpia organització, tal com preveu l'article 149.1.18 de la Constitució en matèria de bases del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.16 de la Constitució, en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i legislació sobre productes farmacèutics, llevat dels preceptes següents:

a) L'article 44, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.15 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre el foment i la coordinació general de la recerca científica i tècnica.

b) L'article 45, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.30 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

c) L'article 48.2, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.31 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre estadística per a fins estatals.

d) L'article 52, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.7 i 18 de la Constitució en relació, respectivament, al règim laboral dels empleats públics i al règim estatutari dels funcionaris públics.

e) Els articles 57, 58 i 60 que es dicten a l'empara de l'article 149.1.29 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre seguretat pública.

Disposició final segona. *Naturalesa d'aquesta Llei.*

Aquesta Llei té el caràcter de llei orgànica, excepte els preceptes i les disposicions següents:

Articles 1 al 9, ambdós inclusivament, llevat dels articles 2 i 4, apartat 2, que sí que tenen caràcter orgànic.

Article 15, apartats 4 i 5, llevat dels apartats 1 a 3, que tenen caràcter orgànic.

Articles 16 i 17.

Article 18, llevat de l'apartat primer, que té caràcter orgànic.
Articles 19 al 40, llevat de l'article 32 i l'article 33, que sí que tenen caràcter orgànic.
Articles 41 al 50 i articles 52 i 53.
Articles 55 a 62, llevat dels paràgrafs 1r i 2n de l'article 57, que sí que tenen caràcter orgànic.
Les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta.
Les disposicions transitòries primera, segona i tercera.
La disposició derogatòria, apartat 2.
Les disposicions finals primera, tercera, quarta, cinquena i sisena.
Els annexos I i II.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari i habilitació normativa.*

1. S'habilita el Govern per dictar les disposicions de desplegament d'aquesta Llei.
2. En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el nou Estatut de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, i adequar-lo a aquesta Llei.
Aquesta nova normativa ha de tenir en compte igualment la modificació de l'estructura orgànica i les funcions del Consell Superior d'Esports, per adaptar-ho al que preveu aquesta Llei.
3. S'habilita el Govern per aprovar totes les normes que siguin necessàries per garantir l'eficàcia de les previsions d'aquesta Llei.
4. En el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de presentar un projecte de llei de lluita contra el dopatge animal.
5. L'annex I i el quadre il·lustratiu que conté l'annex II d'aquesta Llei poden ser modificats mitjançant una ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports en cas de canvi en el contingut del Codi Mundial Antidopatge.
6. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de desplegar per reglament la composició, l'organització i les funcions del Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.*

L'article 84 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, queda redactat en els termes següents:

«Article 84. *Creació del Tribunal Administratiu de l'Esport.*

1. El Tribunal Administratiu de l'Esport és un òrgan d'àmbit estatal, adscrit orgànicament al Consell Superior d'Esports que, actuant independentment d'aquest, assumeix les funcions següents:
 - a) Decidir, en la via administrativa i en darrera instància, les qüestions disciplinàries esportives de la seva competència, incloses les assenyalades a la Llei orgànica de protecció de la salut de l'esportista i la lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva.
 - b) Tramitar i emetre resolució sobre expedients disciplinaris a instàncies del Consell Superior d'Esports i de la seva Comissió Directiva, en els supòsits específics a què es refereix l'article 76 de la Llei de l'esport.
 - c) Vetllar, de manera immediata i en darrera instància administrativa, per l'ajust a dret dels processos electorals en els òrgans de govern de les federacions esportives espanyoles.
 - d) Qualsevol altra que li atribueixi la seva normativa reguladora.
2. La seva composició, organització i funcions s'han de desplegar per reglament, amb els criteris de màxima simplificació i reducció de la despesa que sigui possible. En qualsevol cas, en la seva composició s'ha de garantir el

compliment del principi de presència equilibrada de dones i homes, excepte per motius objectivament fonamentats, degudament motivats.

3. El procediment de tramitació i resolució dels expedients de què conegui el Tribunal Administratiu de l'Esport s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, llevat de les conseqüències derivades de la violació de les regles de joc o competició, que es regeixen per les normes esportives específiques.

4. Les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport exhaureixen la via administrativa i s'han d'executar a través de la federació esportiva corresponent, que és responsable del seu compliment estricte i efectiu.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

S'afegeix un apartat 5 a l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, que queda redactat en els termes següents:

«Tenen legitimació per recórrer davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport que es dictin en assumptes de disciplina esportiva en matèria de dopatge, totes les persones esmentades a l'article 40.4 de la Llei orgànica de protecció de la salut de l'esportista i la lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva.»

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 20 de juny de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Definicions

1. **Esdeveniment (esportiu):** sèrie o part de les competicions que es desenvolupen sota la direcció d'un únic organisme esportiu que adopta les regles de participació i organització d'aquest.

Per l'àmbit territorial en què es desenvolupen, es poden classificar en:

– **Esdeveniment internacional:** es considera com a tal l'organitzat sota la direcció del Comitè Olímpic Internacional, el Comitè Paralímpic Internacional, una federació internacional, els organitzadors de grans esdeveniments o una altra organització esportiva internacional.

– **Esdeveniment estatal:** es considera com a tal l'esdeveniment que, estant inclòs en els corresponents calendaris de les federacions esportives espanyoles, no tingui la condició d'esdeveniment internacional perquè hi participen esportistes de nivell internacional o quan les federacions internacionals l'organitzin o encarreguin o autoritzin la seva realització.

2. **AMA:** l'Agència Mundial Antidopatge. Fundació creada i regida pel dret suís.

3. **Ajuda substancial:** a l'efecte del que disposen els articles 27.3.c) i 36, una persona que proporcioni ajuda substancial ha de: (1) revelar completament mitjançant una declaració escrita i signada tota la informació que tingui en relació amb les infraccions de les normes antidopatge, i (2) col·laborar plenament en la recerca i les decisions que es prenguin sobre qualsevol cas relacionat amb aquesta informació, cosa que inclou, per exemple, testificar durant una audiència si així li exigeix una organització antidopatge o un tribunal d'experts. Així mateix, la informació proporcionada ha de ser creïble i constituir una part important del cas obert o, en cas de no haver-se iniciat aquest, ha d'haver proporcionat un fonament suficient sobre el qual podria haver-se tramitat un cas.

4. **Codi:** el Codi Mundial Antidopatge i les definicions que conté el seu annex per a la seva interpretació.

5. **Comitè Olímpic Nacional:** l'organització reconeguda pel Comitè Olímpic Internacional.

6. **Competició:** una prova única, un partit, una partida o un concurs esportiu concret.

7. **Control:** part del procés global de control del dopatge que comprèn la planificació de controls, la recollida de mostres, la manipulació i l'anàlisi de mostres i el seu enviament al laboratori.

8. **Control del dopatge:** tots els tràmits que van des de la planificació de controls, inclosos tots els passos de processos intermedis, com facilitar informació sobre la localització, la recollida i la manipulació de mostres, les anàlisis de laboratori, les autoritzacions d'ús terapèutic, la gestió dels resultats i les vistes.

Per la seva forma de realització poden ser:

De sorpresa: un control de dopatge que es produeix sense avisar l'esportista i en què l'esportista és contínuament acompanyat des del moment de la notificació fins que facilita la mostra.

Dirigits o per cita: selecció d'esportistes per a la realització de controls, de conformitat amb la qual se seleccionen esportistes o grups d'esportistes concrets sense base aleatòria, per fer els controls en un moment concret.

9. **Convenció de la UNESCO:** Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport adoptada durant la 33a sessió de l'Assemblea General de la UNESCO el 19 d'octubre de 2005 que inclou totes i cadascuna de les esmenes adoptades pels estats part signants de la Convenció i per la Conferència de les Parts signatàries de la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport.

10. Esport d'equip: esport que autoritza la substitució de jugadors durant una competició.

11. Esport individual: qualsevol esport que no sigui d'equip.

12. Esportista: qualsevol persona que participi en un esport en l'àmbit internacional o estatal, així com qualsevol altre competidor en l'esport que està subjecte a la jurisdicció de qualsevol signatari o a una altra organització esportiva que accepti el Codi.

13. Esportista de nivell internacional: es consideren esportistes de nivell internacional, a l'efecte d'aquesta Llei, els esportistes designats per una o diverses federacions internacionals com a integrants d'un grup de seguiment.

14. Divulgació pública o comunicació pública: revelar o difondre informació al públic en general o a altres persones que no siguin les susceptibles de rebre notificació de conformitat amb el que disposa l'article.

15. Durada de l'esdeveniment: temps transcorregut entre el principi i el final d'un esdeveniment, segons estableixi l'organisme responsable d'aquest esdeveniment.

En competició: significa que el període comença des de les 12 hores abans de celebrar-se una competició en què l'esportista tingui previst participar fins al final d'aquesta competició i el procés de recollida de mostres relacionat amb aquesta.

16. Falsificació: alterar amb fins il·legítims o d'una manera il·legítima; exercir una influència inadequada en un resultat; interferir il·legítimament, obstruir, enganyar o participar en qualsevol acte fraudulent per alterar els resultats o per evitar que es produeixin els procediments normals o proporcionar informació fraudulenta a una organització antidopatge.

17. Grup de seguiment: grup d'esportistes d'alt nivell identificats per cada federació internacional o organització nacional antidopatge, i que estan subjectes alhora a controls en competició i fora de competició en el marc de la planificació de controls de la federació internacional o de l'organització nacional antidopatge en qüestió. Cada federació internacional ha de publicar una llista on constin els esportistes inclosos en el seu grup de seguiment, ja sigui indicant-ne el nom o establint criteris específics i definits clarament.

18. Intent: conducta voluntària que constitueix un pas substancial en el curs d'una acció planificada que té com a objectiu la comissió d'una infracció de normes antidopatge.

19. Llista de substàncies i mètodes prohibits: la llista que identifica les substàncies i els mètodes prohibits.

20. Marcador: un compost, un grup de compostos o paràmetre/s biològic/s que indiquen l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit.

21. Menor: persona física que no ha assolit la majoria d'edat.

22. Metabòlit: qualsevol substància produïda per un procés de biotransformació.

23. Mètode prohibit: qualsevol mètode descrit com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.

24. Mostra: qualsevol material biològic recollit amb fins de control del dopatge.

25. Organització antidopatge: un signatari que és responsable de l'adopció de normes per iniciar, posar en pràctica o exigir el compliment de qualsevol part del procés de control antidopatge. Això inclou, per exemple, el Comitè Olímpic Internacional, el Comitè Paralímpic Internacional, altres organitzacions responsables de grans esdeveniments esportius que fan controls en esdeveniments dels quals siguin responsables, l'AMA, les federacions internacionals i les organitzacions nacionals antidopatge.

26. Organització nacional antidopatge: l'entitat o les entitats designades per cada país com a autoritat principal responsable de l'adopció i la posada en pràctica de normes antidopatge, de la recollida de mostres, de la gestió dels resultats i de la celebració de les vistes, en l'àmbit nacional.

27. Participant: qualsevol esportista o personal de suport als esportistes.

28. Persona: una persona física o una organització o una altra entitat.

29. Personal de suport als esportistes: qualsevol entrenador, preparador físic, director esportiu, agent, personal de l'equip, funcionari, personal mèdic o paramèdic,

pare, mare o qualsevol altra persona que treballi amb esportistes, hi tracti o els ajudi que participin en competicions esportives o es preparin per fer-ho.

30. Possessió: possessió física o de fet (que només es determina si la persona exerceix un control exclusiu de la substància o el mètode prohibit o del lloc en què es trobin la substància o el mètode prohibit); atès, tanmateix, que si la persona no exerceix un control exclusiu de la substància o el mètode prohibit o del lloc en el qual es trobi la substància o el mètode prohibit, la possessió de fet només s'aprecia si la persona té coneixement de la presència de la substància o el mètode prohibit i tenia la intenció d'exercir-hi un control; per tant, no hi pot haver infracció de les normes antidopatge sobre la base de la mera possessió si, abans de rebre qualsevol notificació que li comuniqui una infracció de les normes antidopatge, la persona ha pres mesures concretes que demostrin que ja no té voluntat de possessió i que hi ha renunciat declarant-ho explícitament davant una organització antidopatge. Sens perjudici de qualsevol altra afirmació en contra recollida en aquesta definició, la compra (fins i tot per mitjans electrònics o d'una altra índole) d'una substància o mètode prohibit constitueix possessió per part de la persona que realitzi aquesta compra.

31. Resultat analític advers: un informe per part d'un laboratori acreditat per l'AMA que, de conformitat amb la Norma Internacional per a Laboratoris i altres documents tècnics relacionats, identifiqui en una mostra la presència d'una substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors o evidències de l'ús d'un mètode prohibit.

32. Resultat anòmal: informe emès per un laboratori o una altra entitat acreditada per l'AMA que requereix una recerca més detallada segons la Norma Internacional per a Laboratoris o els documents tècnics relacionats abans de decidir sobre l'existència d'un resultat analític advers.

33. Sistema d'informació establert per l'AMA: es tracta d'una eina per a la gestió de bases de dades situada en un lloc web per introduir-hi informació, emmagatzemar-la, compartir-la i elaborar informes per tal d'ajudar les parts interessades i l'AMA en les seves activitats contra el dopatge juntament amb la legislació relativa a la protecció de dades.

Aquest sistema porta, avui dia, el nom d'«Anti-Doping Administration and Management System» (ADAMS).

34. Substàncies específiques: qualsevol substància descrita com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.

35. Substància prohibida: qualsevol substància descrita com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.

36. Tràfic: la venda, el lliurament, el transport, l'enviament, el repartiment o la distribució d'una substància prohibida o un mètode prohibit (ja sigui físicament o per mitjans electrònics o d'una altra índole) per part d'un esportista, el personal de suport a l'esportista o qualsevol altra persona sotmesa a la jurisdicció d'una organització antidopatge a qualsevol tercer; no obstant això, aquesta definició no inclou les accions de bona fe que realitzi el personal mèdic en relació amb una substància prohibida utilitzada per a propòsits terapèutics genuïns i legals o una altra justificació acceptable, i no inclou accions relacionades amb substàncies prohibides que no estiguin prohibides fora de competició, llevat que les circumstàncies en el seu conjunt demostrin que la finalitat d'aquestes substàncies prohibides no sigui per a propòsits terapèutics genuïns i legals.

37. Ús: la utilització, l'aplicació, la ingestió, la injecció o el consum per qualsevol mitjà d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit.

ANNEX II
Reincidència
Infraccions

1a infracció	2a infracció					
	SR	NLCF	NCS	SE	SA	TRA
SR	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10-vida
NLCF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-vida	vida
NCS	1-4	4-8	4-8	6-8	10-vida	vida
SE	2-4	6-8	6-8	8-vida	vida	vida
SA	4-5	10-vida	10-vida	vida	vida	vida
TRA	8-vida	vida	Vida	vida	vida	vida

SR [Sanció reduïda per l'ús de substàncies específiques segons l'article 10.4]; la infracció de les normes antidopatge va ser o ha de ser sancionada mitjançant una sanció reduïda segons l'article 10.4 a causa del fet que versava sobre una substància específica i es complien les altres condicions d'aquest article.

NLCF [No indicar la localització de l'esportista o controls fallits]; la infracció de la norma antidopatge va ser o ha de ser sancionada de conformitat amb l'article 10.3.3 [No indicar la localització de l'esportista o controls fallits].

NCS [Sanció reduïda pel fet de no haver-hi negligència o culpa significativa]; la infracció de les normes antidopatge va ser o ha de ser sancionada mitjançant una sanció reduïda segons l'article 10.5.2 perquè l'esportista ha demostrat que no ha actuat amb negligència o culpa significativa d'acord amb el que especifica aquest article.

SE [Sanció estàndard segons els articles 10.2 o 10.3.1]; la infracció de les normes antidopatge va ser o ha de ser sancionada mitjançant una sanció estàndard de dos [2] anys segons els articles 10.2 o 10.3.1.

SA [Sanció agreujada]; la infracció de les normes antidopatge va ser o ha de ser sancionada mitjançant una sanció agreujada en virtut de l'article 10.6 a causa del fet que l'organització antidopatge ha demostrat que es reunien les condicions que estableix aquest article.

TRA [Tràfic o intent de tràfic i administració o intent d'administració]; la infracció de les normes antidopatge va ser o ha de ser sancionada mitjançant una sanció de conformitat amb l'article 10.3.2.